RAJPRAMUKH'S SPEECH

Debate on the Address.

Mr. SPEAKER (Sri V. Venkatappa).—Sri T. Subramanya may now move his motion.

Sri T. SUBRAMANYA (Tumkur District-General)—Mr. Speaker, Sir, I beg to move:

"That an Address be presented to His Highness the Maharaja in the following terms:—

"May it please Your Highness,

We, the members of the Mysore Legislative Assembly assembled in this Session, beg leave to thank YourHighness for the Address delivered to the Assembly."

ಸ್ವಾಮಿ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಆಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥ ಕಡೆ ಕೆಲವು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಉಳಿದ ವಿಷಯವನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲೇ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ರಾಜಪ್ರಮುಖರಾದ ಶ್ರೀಮನ್ ಮಹಾರಾಜರವರು ಮೈಸೂರು ನ್ಯಾಯ ವಿಧಾಯಕಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನೆನ್ನೆ ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನೀಗ ಎದ್ದು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ಶ್ರೀಮನ್ ಮಹಾರಾಜರವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದುವರೆಗೂ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರ ತಕ್ಕಂಥ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ನಮೂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನನಗೆ ಕಾಣುವುದು, ಅಖಿಲಭಾರತದ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ನಮೂದು ಮಾಡಿರುವ ಅಂಶ. ಅದು ಏನೆಂದರೆ, ಇಂಡಿಯಾದ ಪ್ರೈಮ್‌ಮಿನಿಸ್ಟರ್‌ರವರು ಇದುವರೆಗೂ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರತಕ್ಕ ವಿದೇಶಾಂಗನೀತಿಯ ವಿಚಾರ. ಇದು ಮಹತ್ವ ಪರಿಣಾಮಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ. ಕೋರಿಯಾ ಘಟನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರೈಮ್‌ಮಿನಿಸ್ಟರ್‌ರವರು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ಬಹಳ ಶ್ರೇಷ್ಠರೀತಿಯ ದೆಂಬುದಾಗಿ ಅವರು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಅವರು ಸೂಚಿಸಿರುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ಇಂಡಿಯನ್ ಡೊಮಿನಿಯನ್, ಯುನೈಟೆಡ್ ನೇಷನ್ಸಿನ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಆ ವಿಶ್ವ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅವರೂ ಭಾಗವಹಿಸಿ, ಉತ್ತರ ಕೊರಿಯಾದವರು ದಕ್ಷಿಣ ಕೊರಿಯಾದಮೇಲೆ aggressors ಆಗಿ ವರ್ತಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅಂಥಾ aggressors ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನೂ ಕಮ್ಮಿಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಅಂಥಾದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರ್ಮೂಲಗೊಳಿಸಲು ಎಲ್ಲರೂ ಸಹಕಾರ ನೀಡಲೇಬೇಕಾಗಿದೆಯೆಂದು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಸಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಭಾರತದ ನಾಯಕರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಬೆಂಬಲ ಉಂಟು. ಹಾಗೆ ತಪ್ಪುಮಾಡತಕ್ಕವರನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲಗೊಳಿಸದಿದ್ದರೆ, ಅದರಿಂದ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಸಂಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಎಡೆಗೊಡುವ ಸಂಭವಗಳಿರುವುದರಿಂದ, ಅಂಥಾ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ನೀತಿಯೇನಿರಬೇಕೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರೈಮ್‌ಮಿನಿಸ್ಟರ್‌ರವರು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಮತ್ತು ಖಡಾಖಂಡಿತವಾದ ನೀತಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಹೋದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಶಾಂತಿ ನೆಲೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಮನೋಭಾವ ಹೇಗಿರುತ್ತೆಂಬುದನ್ನೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ನಮೂದುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ಮಹತ್ತರವಾದ ವಿಷಯ. ಇಂಥಾ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಡ ತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗೇ ಸೇರ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಬೆಂಬಲವೂ ಇದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾರದೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿರಲಾರದೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕಾರಣ, ಈ ಭಾಷಣದ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಕೇವಲ ಒಬ್ಬಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತ್ರ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆಯೇ ವಿನಾ ಮತ್ತೆ ಯಾರೂ ವಿರೋಧಾಭಿಪ್ರಾಯ ಸೂಚಿಸಿಲ್ಲ. ಆ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿರುವ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡಿದ ನಂತರ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದು ಯೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಸಮಯೋಚಿತವಾದದ್ದು ಮತ್ತು ಲೌಕಿಕ. ಅದು ವಿನಃ ಉಳಿದೆಲ್ಲ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಬೆಂಬಲವೂ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಚುನಾವಣೆ ಸ್ಥಾನಗಳ ಸೀಮಾವ್ಯಾಪ್ತಿನಿರ್ಧಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದೂ ಅತಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ. ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಶಾಂತಿಯಿಂದಿರಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಸಲ್ಪಡುವ ಚುನಾವಣೆಗಳು ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕು. ಹಾಗೆ ನಡೆಸಲು ಅದರ ತತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಪಕ್ಷಪಾತವೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಕ್ಷೇತ್ರವಿಭಜನೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಕರ್ತವ್ಯ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳೆನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಕಮೀಷನರವರಿಗೆ ಮುಂದಿನ ಚುನಾವಣೆಗಳ ಕ್ಷೇತ್ರ ಮತ್ತು ಚುನಾವಣೆಯ ಸಂವಿಧಾನ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ರೀತಿನೀತಿಗಳಿರಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಪಾರ್ಲಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯ ಆಖ್ಯೆರಾಗಿ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸುವುದೇ, ಈಗ ಈ ಸಭೆಯನ್ನು ಕರೆಸಿರುವ ಉದ್ದೇಶ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಾಳುವ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಮೂರನೆಯದಾಗಿ, ಕಾಲಸ್ಥಿತಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮನ್ ಮಹಾರಾಜರವರು ಕೃಷ್ಣರಾಜಸಾಗರದ ಅಣೆಕಟ್ಟು ಒಣಗಿಹೋದ ಅಂಶವನ್ನೂ ಸಹ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾನಾ ತರಹವಾದ ಟೀಕೆಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಟೀಕೆಗಳು ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷಣವಲ್ಲ. ನಾನಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಉಂಟುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ

ಹಾಗೆ ಆ ಅಣಕಟ್ಟು ಬತ್ತಿಹೋಗಲು ಕಾರಣರು ಯಾರು, ತಪ್ಪು ಯಾರದು, ಅದರ ನತ್ಯಾಂಶವೇನು ಎಂಬ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಈ ರೀತಿಯ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗದಂತೆ ತಡೆಗಟ್ಟಲು ನೂಕ್ತವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಒಂದು ಪ್ರವೀಣರ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೆ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಟೀಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನತ್ಯಾಂಶವಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಇಲ್ಲದೇ ಇರಬಹುದು. ಹಾಗೆ ನಿಜಾಂಶಕ್ಕೆ ದೂರವಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅನೇಕ ಊಹಾ ಪೋಹಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಉಂಟಾಗಬಹುದು. ಅಂಥಾ ದ್ದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಕೊಡಬಾರದೆಂದೂ ಇದರ ನತ್ಯಾಂಶ ವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ವರಿಗೂ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಆ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಜನರು ನಾನಾ ತರಹ ಟೀಕೆಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿ "ನಾನಾ ಹಕ್ಕಿಗಳು ನೀರು ಕುಡಿದು, ಆ ಅಣಕಟ್ಟೆ ಒಣಗಿಹೋಯಿತು" ಎಂದೂ, ಮತ್ತೊಬ್ಬರು "ಶ್ರೀ ಮರಿಯಪ್ಪನವರಿಂದ ಒಣಗಿ ಹೋಯಿತು" ಎಂದೂ—ಹೀಗೆ ನಾನಾ ತರಹ ಹೇಳಬಹುದು.

ಮುಷೀರ್-ಉಲ್-ಮುಲ್ಕ್ ಮಹಮದ್ ಇಮಾಂ ರವರು.—ಅಗನ್ಯ್ಯರು ಕುಡಿದು ಒಣಗಿಹೋಯಿತೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ!

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯರವರು.—ನನಗಿಂತಲೂ ಜನಾಬ್ ಇಮಾಂರವರಿಗೆ ಅಗನ್ಯ್ಯರ ವಿಷಯ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ? ಹಾಗೆ ಅಗನ್ಯ್ಯರು ಕುಡಿದ ವಿಚಾರ ಒಂದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದರೇ ಹೊರತು, ಅದನ್ನು ಪುನಃ ಅವರು ಹೇಗೆ ಭರ್ತಿಮಾಡಿದರೆಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಜನಾಬ್ ಇಮಾಂರವರುಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಕುಡಿದ ನಂತರ ಎರಡೇ ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಕಣ್ಣುತೆಗೆಯುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಅವರು ಭರ್ತಿಮಾಡಿದರು. ಈ ಕೆರೆಯು ತುಂಬಲು ಅನೇಕರು ಪರ್ಜನ್ಯ ಜಪವನ್ನೂ ಸಹ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ವಿಶ್ವಾಸಗಳಿರುತ್ತವೆಯೋ ಅವರವರು ಆ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಜನಾಬ್ ಇಮಾಂರವರು "ನಮಾಜ್ ಫಡೋ" ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಆದರಲ್ಲೇಭಕ್ತಿ, ಜಾಸ್ತಿ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಯಾರ ಯಾರಿಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆ ಇರುತ್ತದೆಯೆಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅಷ್ಟು ಲಘುವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಲಾರೆ. ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದು ಜನಾಬ್ ಇಮಾಂರವರಿಗೂ, ನಲ್ಲದು-ನಲ್ಲದು ಎಂದು ಹೇಳಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಂದರೆ—ನ ಕಾರದವರು ಹೊರಡಿಸಿರುವ ಆಜ್ಞೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ತಮ್ಮ ಅತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಸಭೆಯ ಹೊರಗಡೆಗೆ ಹೋದರು. ಆದರೆ ಆ ನಾಯಕರು ಅವರ ಅತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ಕಾಲನಿಗದಿಮಾಡದೆ, ಕೇವಲ ಮನಸ್ಸಿನ ಭಾವನೆಗೆ ಈಡಾಗಿ ಅವರು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದುದರಿಂದ ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯದ ಬೆಲೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯನ್ನ ಸೂಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಸಕಾಲವಾಗಿರಲಲ್ಲ ಮತ್ತು ಕಾರೋಚಿತವಾಗಿರಲಲ್ಲವೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri B. HUTCHE GOWDA (Tumkur District—General).—We are the better judges.

Sri T. SUBRAMANYA.—I am a judge of your action. I have a right to judge your action because I am a member of this House and you are my colleague.

ನಾನು ಎದುರು ಪಕ್ಷದವರನ್ನು ಟೀಕೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಏನನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದನ್ನು ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

Janab MAHOMED IMAM.—Sir, I rise to a point of order. Have you given a ruling that a separate privilege motion can be brought so that we can discuss both for and against it?

ಸಭಾ ಪರಿತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿರುವುದು ಉಚಿತ ಅಥವಾ ಅನುಚಿತ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಬೇರೆ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವು ಆ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಬಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅಥವಾ ಒಂದು ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆ ಸೂಚನೆಯನ್ನಾದರೂ ತರಲಿ, ಆಗ ಚರ್ಚೆಮಾಡೋಣ. ನನಗೆ ಅನುಭವವಿಲ್ಲ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಲ ಹೀಗೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯರವರು.—ಅವರಿಗೆ ಅನುಭವವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ನಾವು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಅವರು ಒಪ್ಪಲೇಬೇಕು. ಈಗ ಆಹಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜನಾಬ್ ಇಮಾಂರವರಿಗೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ದೇಶದ ಆಹಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾಗಿದೆ ಆಹಾರದ ಮುಗ್ಗಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಬೆಳೆ ಕಡಿಮೆ. ಮಳೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಎದುರು ಪಕ್ಷದವರು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವವರ ಮೇಲೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವರು ಏನೇ ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದಾಗ್ಯೂ ಜನರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಕ್ರೋಶವುಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ವಿನಂತಿ. ಆಹಾರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟಿದೆ, ಹೊರಗಿನ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟು ಬರುತ್ತದೆ, ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟಿದೆ, ಹಂಚಿಕೆ ಸರಿಯಾಗಿದೆಯೇ, ಇಲ್ಲವೆ, ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿ ಹೇಳಲಿ. ಹತೋಟಿಬೇಡ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರು ಯಾರೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಹತೋಟಿಯ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಈ ಸಭೆಯ ಉತ್ತೇಜನ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ ಮನ್ನಣೆಯಿದೆ. ಇನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಿಗಿಂತ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈಗಿನ ಹಂಚಿಕೆ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಸುಖ ದುಃಖಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಗಳಾಗಬೇಕೆಂಬ ಮನೋಭಾವನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರಬೇಕು. ಸ್ವಾರ್ಥತೆಯನ್ನು ಬಿಡುವವರೆಗೆ ಇದು ಸರಿಹೋಗಲಾರದು. ಬೆಳೆದವನು ಕಮ್ಮಿ ಬೆಳೆದೆನೆಂದೂ, ಕೊಡುವವನು ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಟ್ಟೆನೆಂದೂ ಹೇಳಿ, ತಿನ್ನುವುದನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ತಿಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಡಮೆ ಕೊಡುವುದು—ಹೀಗೆಲ್ಲಾಮಾಡಿ ಕಾಳಸಂತೆ ವ್ಯಾಪಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜವಾಬ್ದಾರರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು

ಇನ್ನೂ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಲೋಪ ಬಾರದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಈಗಿರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಆಳವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು, ಈಗಿರುವುದು ಸಾಲದು, ಇದನ್ನೆರ್ಲಾ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದೇ ಹೊರತು ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ವಿನಂತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Janab J. MAHOMED IMAM.—He is not speaking on the motion but on the possible answer that would be given when the amendment is moved.

Sri T. SUBRAMANYA.—I am anticipating all attacks and all criticisms and answering them in my speech.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಆಹಾರದ ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರು, ರೇಷ್ಮೆ ಪ್ರಮಾಣ ಕಡಮೆ ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಅತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲೇ ಆಗಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ರೈತರಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರ್ವಸಮ್ಮತವಾದ ನೀತಿ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಖರೀದಿ ಬೇಳುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರದ ಖಜಾನೆಯಿಂದ 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಸಬ್ಸಿಡಿ ಕೊಟ್ಟು 8 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಉತ್ಪನ್ನಮಾಡಿ ಖಜಾನೆಯನ್ನು ಬರಿದು ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಾದ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬಾರದು ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಕಡಮೆ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ವಾಸ್ತವವಾದ ಅಂಶವನ್ನು ಅಕ್ಷರಶಃ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಎದ್ದರೆ ಭಾಗವತ ಎದ್ದ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಕೊನೆಗೆ ಅವನೇ ಉಳಿಯುವುದು, ಇನ್ಯಾರೂ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬೆಲೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. 1943ರಿಂದ 1950ರವರೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪಟ್ಟಣವಾಸಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜನರಿಗೆ ಬಹು ಭಾಗ ಅಂದರೆ $8\frac{1}{2}$ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ವ್ಯವಸಾಯದ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಮಂದಿಗೆ ಆಹಾರ ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರದ ಬೊಕ್ಕಸದಿಂದ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಮಾಯಾಜಾಲದಿಂದ ಭರ್ತಿಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೆ! ತುಂಬಿದ್ದ ಖಜಾನೆಯನ್ನು ಬರಿದು ಮಾಡಿದರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ದಕ್ಷತೆಯಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಅಂಥವರು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ; ಬಾಕಿಯವರು ಲೋಭಿಯಂತೆ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಪಂಚವಲ್ಲ ಧನವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಯೋಗ್ಯತೆಯಿಲ್ಲದವನೊಡನೆ ಹೋಲಿಸಬಾರದು. ಅದು ಖಂಡಿತ ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀ ಗುಂಡಪ್ಪಗೌಡರು ನನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಚಿಟುಕುಮುಳ್ಳಾಡಿನುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಎದ್ದು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ನಾನು ಇನ್ನೂ ದೊಡ್ಡಮುಳ್ಳನ್ನಾಡಿನಬಲ್ಲೆ. (ನಗು !) ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಬರಿಯ ಒಂದು ವಾದವಲ್ಲ. ಅಂತರಂಗವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ತಮ್ಮ ಮುಂದಿಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಣವನ್ನು ಹೊಂದಿಸಲು ಕಷ್ಟವೆಂದು ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದಾಗ, ಚುನಾವಣೆ ಸಮಯದಲ್ಲೇ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ, ಅದಾದ ಮೇಲೆ ಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬಹುದೆಂದು ಕೆಲವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರು. ಆದರೂ ಕೂಡ ಮೊದಲೇ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನಾವು ಶಹಭಾಸ್‌ಗಿರಿ ಕೊಡಬೇಕು. ದೇಶ ಉಳಿಯಬೇಕು, ನಮಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ, ದೇಶದ ಖಜಾನೆಯನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮೊದಲೇ ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥವಿಲ್ಲ, ರಾಜಕೀಯವಿಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಪಕ್ಷದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಾಗಿ ಮಾಡಿದುದಲ್ಲ, ದೇಶದ ಜನರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ, ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಹಣವನ್ನು ಗಳಿಸಿ ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಉದ್ದೇಶ ಮಾತ್ರ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ವರೂ ಒಪ್ಪಬೇಕು. ಬೆಲೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರು, ಮೈಸೂರು, ತುಮಕೂರು ಮುಂತಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ, ತಲೆಯೊಂದಕ್ಕೆ ವಾರಕ್ಕೆ ಐದು ಬಿಡಿಕಾಸು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಾಕಿದಂತಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರದ ಖಜಾನೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿಟ್ಟು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಸರ್ಕಾರದವರ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಸಭಾತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರು ಪ್ರಾಜ್ಞರೆಂದು ಇದುವರೆಗೆ ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

(Interruption.)

Sri T. SUBRAMANYA.—Let us take it sportively. We are all sports.

Janab J. MAHOMED IMAM.—We are classmates.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯರವರು.—ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಬಹಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೆಂದು ಅನೇಕರ ವಾದ. ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದವರೂ ಕೂಡ ಅನೇಕ ದಿವಸಗಳಿಂದಲೂ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡದೇ ಹೋಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಏನಾಗುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಬೇಕು. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದ ಬಜೆಟ್ಟನ್ನು ತಯಾರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರ ಈ ಕಾರ್ಯದಿಂದ 45 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಉಳಿತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಬೇರೆ ವಿಧವಾಗಿ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಈಗ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಇದೊಂದು ಸಣ್ಣ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಇಲ್ಲಾಗಲೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಕಡೆಯಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಚುನಾವಣಾ ಪ್ರಚಾರ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಾಗಲೀ ಬರತಕ್ಕದ್ದು ನಮಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ, ದೇಶಕ್ಕೂ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಸತ್ತೆ ಉಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮವನ್ನರಿತು, ತಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನರಿತು ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದರೆ ಉತ್ತಮವೆಂದು ವಿನಯದಿಂದ ನಾನು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವನ್ನು ಬೇರೆಯವರು ಹೇಳಲಿ ಎಂದು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಹೇಳ ಬೇಕೆಂದಿರುವುದನ್ನು ಹೇಳಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಮುಖ್ಯ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ಹೇಳಿದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವ ಯೋಜನೆಯ ವಿಚಾರ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳೋಣ. ಟೀಕೆ ಮಾಡಬಹುದಾದ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಟೀಕೆ ಮಾಡಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ನಾನೇನೂ ಹೊಗಳುಭಟ್ಟನಲ್ಲ. ಟೀಕಿಸಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಟೀಕೆ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ. ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವ ಯೋಜನೆಯ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನೇನೋ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಫಲಕಾರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುವುದುಂಟು. ಆದರೆ, ಫಲಕಾರಿಯಾಗಲು ಇನ್ನೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಯಾರಾದರೊಬ್ಬ ಭೂಪ ಹೇಳಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ನಾವು ಜೋಪಿ ತೆಗೆದು ಸಲಾಮು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು (ಪೆನ್ಯುಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆ).—ಹೇಳುವವರಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯರವರು.—ಹೇಳುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ; ಮಾಡುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರಿಗೆ ಜವಾಬು ಹೇಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಅವರೇ ಜವಾಬು ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾನು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯುವ ಯೋಜನೆಯ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನೇನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬೇಕಾದರೆ ಓದಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಓದುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಹೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. I hope all the Honourable Members will get copies of the note.

(Some members interrupted.)

I would request Honourable Members through you, Mr. Speaker, to listen to me. If there is talk in the middle, I will have to answer them and it will take a lot of time. I will be wasting their time though not mine.

ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ನೋಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವರು ಏನೇನು ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ನಮೂದಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮೂರಿನಲ್ಲಿ ಅನ್ನವಿಲ್ಲ, ಸರಿಯಾದ ಏರ್ಪಾಡಾಗಿಲ್ಲ, ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ನಾವು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು, ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಾವು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲೂ ವಿನಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ, Integration of Mysore services in All-India Services ವಿಚಾರವನ್ನು ಈ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ನಮೂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನನಗೆ ಈ ವಿಚಾರ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇವೊತ್ತಿನ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರಗಳ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟ ಜವಾಬು, ಸದಸ್ಯರ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು—ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದರೆ, ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಬಹಳವಾಗಿದೆಯೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. All-India Services ಎಂದು ಹೊರಗಿನಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನಾವು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಅವರು ಬಂದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳುವುದು ಎಂದರೆ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಈಗಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, when the country is threatened on all sides by some sort of aggression, etc., etc., unrest inside, it is better we have a strong Centre. A strong Centre is a necessity. It is necessitated by the circumstances of the times. ಈಗ ಒಟ್ಟು ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ರಕ್ಷಣೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೇಕಾಗ ಬಹುದು. ಇದು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವ ಕಾಲ ಮುಂದೆ ಬಂದಾಗ ಇದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವ ಹಕ್ಕು ನಮಗಿದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಏರ್ಪಾಡು ಆಚೆಂದ್ರಾರ್ಕವಾಗಿ, ಮುಂದೆ ದಶಾವತಾರಗಳಾಗುವವರೆಗೂ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಿರುವ ಹಾಗೆ ಇದರ ಮೂಲ ತತ್ವವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸುವಾಗ ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವಯಾವುದರಿಂದ ನಮಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ವಾನಸ್ಸಿಗೆ ಯಾತನೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ ಆ ನರ್ವಸ್ಸಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಉಳಿಯುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ತೊಂದರೆಯಾಗದೇ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಏನೇನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿದೆ. ಅಧಿಕಾರಿವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅತೃಪ್ತಿಯುಂಟಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಯಾವ ಕೆಲಸತಾನೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆದೀತು? ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು, ಎಲ್ಲಾ ಬಲೆಯನ್ನೂ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಬೇಕು. ಈ ತತ್ವವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಬಂಡವಾಳದ ಕಾಮಗಾರಿಗಳ ವಿಚಾರ. ಈಗ ಕೈಗೊಂಡಿರುವ ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನು ಹಣ ಒದಗಿದಾಗ ಮಾಡುತ್ತಾ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಹಣ ಒದಗಿದಾಗ ಈ ಎಲ್ಲ ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುವಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈ ನಮ್ಮ ಒಂದು ದೇಶದಲ್ಲೇ ಹೀಗಾಗಿಲ್ಲ, ಭರತಖಂಡದ ಇತರ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೆಯೇ ಆಗಿದೆ. ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೂ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ನೀತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹೋದಸಾರಿ ಸರ್ ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರ ಯೋಜನೆಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗುಂಡಪ್ಪ ಗೌಡರು ಕೆಲವು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಇತರರೂ ಜವಾಬು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಮತ್ತೆ ಆ ವಿಚಾರ ಹೇಳಲು ಕಾಲವಿಲ್ಲ.

ಯಾವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳಿಗೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಈ ಸಭೆಯವರು ಏಕ ವಾಕ್ಯತೆಯಿಂದ ಒಪ್ಪ ಬೇಕು. ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವುದಕ್ಕೇನೂ ಅಡ್ಡಿ

ಇಲ್ಲ. ನೀವು ಏನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೀರೋ ಅದನ್ನು ಕಳುಹಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ತಾವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದ ಕ್ಕಿಂತಲೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನೆರವೇರಿದೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟಾಗಿ ತೃಪ್ತಿಪಟ್ಟಮೇಲೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿರತಕ್ಕವರು ಅದನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇದನ್ನು ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಅಂಗೀ ಕಾರಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅರಿಕೆಮಾಡಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Motion moved:

"That an Address be presented to His Highness the Maharaja in the following terms:

'May it please Your Highness,

We the members of the Mysore Legislative Assembly assembled in this Session, beg leave to thank Your Highness for the Address delivered to the Assembly."

Honourable Member Janab Mahomed Imam may move his amendment.

Janab J. MAHOMED IMAM (Chitaldrug *cum* Tumkur–Muslim).— Can I speak both on the amendment and on the main motion?

Mr. SPEAKER.—Yes.

Janab J. MAHOMED IMAM.—Sir, I beg to move:

"That the full stop be substituted by a comma at the end of the motion and the following words be added:

'but regret that Your Highness's Ministers have not taken effective steps to maintain the progressive character of the State in spheres of irrigation, industrial, electrical, rural and other nation building developments, to keep to schedule of reaching self-sufficiency in food, to utilise the waters of Krishnarajasagara in a proper and judicious way and to reduce the issue prices of food grains to be within the reach of common man'."

Sir, I must again make it clear that though it is an amendment to a resolution to thank His Highness, whatever remarks or criticisms I offer, are certainly not directed against His Highness because he is above criticism. And it must also be understood that whatever I say will be directed against the Government's policy and their omissions and commissions. Whatever is embodied in the Address of His Highness also consists of Government's acts and omissions and His Highness is certainly not responsible as a constitutional Ruler for the policies of the Government.

Sir, I want to be very brief because this was considered to be a special session and I did not want to make a very long speech. I just wanted to point out some fundamental features; but the speech delivered by my Honourable friend Sri T. Subramanya and his anticipations and apprehensions have rather provoked me to go a little more in detail while stating my views.

Sir, I know my limitations. My chief limitation is we form a small minority party as against the majority party and I think they will give me some opportunity to express my view and not interrupt me. I invite healthy interruptions but not interruptions for the sake of interruption. After all, as my friend said, we are a sport. There is nothing personal. Myself and Sri T. Subramanya are very good friends from the beginning. We were hostelmates and perhaps God intended that he should be moving the resolution and I moving the amendment. I am a perfect sport.

Before coming to the points raised by my Honourable friend, I must offer one or two remarks. At the end of the Address it has been said that criticisms "will be characterised by wisdom and thoroughness." I am sure His Highness is not responsible for it. I think it must be the responsibility of the Government, the present Ministry. Such a remark is absolutely unwarranted and uncalled for because, as I said, every member of this House, having been a member of this house, whatever he says, says with wisdom and thoroughness. Let me make it clear that I am not criticising for the sake of criticism. I am a man of conviction. If I feel that a thing is wrong I am going to call it wrong and I do not hide it. We will anyhow thank you for the advice you have given and may I state again the same ethics to you also that whatever you say will also be characterised by wisdom and thoroughness.

Sri K. CHENGALARAYA REDDY (Leader of the House).—May I just say one word in this connection now alone? There is no advice or exhortation or criticism involved in the observation by His Highness the Rajpramukh. What he has said in his Address is that he is confident that the discussions would be characterised by wisdom and thoroughness. I do not see any justification for

the Honourable Member to read any other interpretation into that simple and unequivocal statement.

Janab J. MAHOMED IMAM.—Such statements are unusual.

Sri K. CHENGALARAYA REDDY.—I may also invite the attention of the Honourable Member to a similar observation made by the Governor of Madras in his recent address to the Madras Legislative Assembly. It is a common thing since it involves no criticism of any one. It is only an expression that His Highness has absolutely no doubt that the House will conduct its deliberations in such a manner as will be characterised by wisdom and thoroughness. I fail to see what point there is for criticism in that simple observation.

Janab J. MAHOMED IMAM.—In my own way I thought I had no wisdom.

Before proceeding further, I feel it is my duty to offer our sympathies for the people of Assam who are undergoing untold miseries and whose trouble is not yet over. It is my duty and everybody's duty to offer our sympathies and render whatever help is possible, not only by the people but also by the Government. I am sure that Government will take immediate steps to send whatever help is possible and I pray that their sufferings and troubles may come to an end very soon.

I am also one with Sri T. Subramanya in wishing success and godspeed to our Prime Minister who has been doing his best to bring peace to the whole world. He is guided by the teachings of Mahatma Gandhi and by the teachings of Dharma and he alone is fitted for this task of bringing about peace. I am sure that other nations will keep aside their prestige or their notions of civilisation and listen to the good advice of Pandit Nehru and follow him.

Regarding the Delimitation of Constituencies I am not going to dwell upon it because there will be another occasion to offer criticism. Sir, I have read the Address of His Highness with great care. I have examined and studied every policy that has been enunciated and the conclusion that I have come to is, that it is a disappointing tale. Sir, I think most of us have heard the previous Addresses of the Dewans of Mysore. At the commencement of every Assembly the Dewans used to address the Representative Assembly. Just compare this Address with any of the Addresses that were formerly delivered by the Dewans of Mysore.

Mr. SPEAKER.—But there was no debate on the Address then.

Janab J. MAHOMED IMAM.—There was no debate. But in course of the budget discussion and other discussions reference used to be made to the Dewan's Address. Those Addresses were composed of two parts. In the first half, Government indicated their achievements since the last meeting of the Assembly and the benefits conferred on the people and what were their various acts, etc. In the second half, they were indicating their future policy, as to what they would do, and they were strictly following those policies. They would show the actual financial position of the Government, they would indicate how much amount had been spent and on what account, and they would lay a clear picture of the Government matters before the House, so that the members were in touch with the day-to-day affairs. But you look at this Address. What is it that enlightens us as to what actually the Government is doing? They have mentioned three or four factors: Grow More Food; secondly, foreign matters; thirdly, their inability to carry on development for want of finance. We do not find any other indication as to what is actually happening in Government, that too in a so called Democratic Government. In previous days before Democracy was introduced, peoples' representatives had all the factors before them including financial matters. Now, somehow Ministers are afraid to place their proposals before us. For example, just now the question of integration of the Services came up. The Chief Minister would not place before this House all the relevant facts as to what happened, what were the discussions he had with the concerned people and what measures he had taken. In this connection,

I must state and I may suggest to the Chief Minister that it is desirable in his own interest and in the interest of the people concerned, that he places this question of integration of our services with the I.A.S. before this House and seek the opinion of this House in the form of a resolution. He may place before this House all the relevant facts. The very fact that ten questions have been tabled in this behalf shows that there is unanimity of opinion by all the members that there is something wrong or something disadvantageous if there is integration of Mysore Civil Service with the I.A.S. It is the duty of a democratic Government to place before the House their views and obtain the views of the House. Unfortunately, it has so happened that this Government, prior to entering into any agreement, with the Government of India, have never consulted this House. For example, the financial integration. The Minister himself went to Delhi, had discussions there, entered into some commitment and afterwards came here and said, "We have placed this agreement before you, and you have to agree to this." Similarly, with regard to several other matters we find that the Ministers never consulted this House. They only ask for formal sanction. This is an important matter concerning not only the administration of Mysore but also of Mysoreans. How can one single man take up that responsibility? He must take us into confidence and it is only after obtaining the opinion of this House, he must enter into an agreement or commitment. But on the other hand what has been done? We are deprived of all our powers. The integration of finances has taken place, now our Civil Service and what is it that remains? Police are being handed over. The Public Office will become a post office. This is not the way how a Democratic Government should function. Whatever may be the case, they must ascertain the views of the members of this House; it is in their own interest. Why should they go and agree to certain things without ascertaining the opinion of this House? It is stated in the Address of His Highness: "My Government have accepted in principle the scheme of extension of the Indian Administrative and Indian Police Services to the State." How did they accept this principle? On what authority did they accept? Before they accepted this principle, did they consult anybody? Did they consult any experts, did they consult the officers or the Maharaja? Whom did they consult and who accepted this principle? We are between the devil and the deep sea. We are supposed to be in a Democratic form of Government. But this is how the Democracy is being worked.

Even now I suggest to bring this integration of the Civil Service in the form of a resolution and place it before the House. There is no political issue when the interest of Mysoreans is concerned; we are all one and there is no division of opinion. If it results in the good of the country or if it is in the interest of the country, certainly we will all vote. But, if it is disadvantageous, if it is injurious, it is the duty of all members of this House, irrespective of the party to which they belong, to vote it down. This is my humble request to the Ministers. Hereafter, before they enter into any agreement with the Government of India, the opinion of this House may be got as we are all interested in the good of Mysore and in its prosperity. Sir, the Address does not mention that even a single scheme has been completed or a single policy of the Government has been successfully executed. They simply say: 'We are striving, we are devoting more attention.' The whole Address is characterised by one fact that all the activities have been curtailed on account of the fact that there are no finances. For example, for the 'Grow More Food' campaign, the speedy completion of Tunga and Lakkavalli projects is quite necessary, but the Government plead helplessness. Similarly, for capital works, they say that 'all these need funds and the question is engaging the attention of my Government.' So, however limited the funds at present may be, whatever may be

the enthusiasm and exuberance of my friend Sri Mariappa, the plain fact cannot be denied that all our activities, specially development activities, are in immediate danger of being curtailed, if not stopped or paralysed for want of finance. They say, "the Government need funds and the question is engaging the attention of the Government." Here again they do not want to place before us all the facts about the existing financial condition. What is the question that is engaging the attention of the Government? Our reserves have gone. I think you must have sold all the securities, by this time as you stated earlier. To-day we are helpless. Please tell us what are your efforts to get the necessary finance. How do you get money to proceed with all these development activities? There seems to be only one source open for you.....

Sri G. A. ACHARYA (Bangalore District—General).—Have you got any constructive proposals?

Janab J. MAHOMED IMAM.—I gave my constructive proposals, not now but during the previous budget debate.

Sri G. A. ACHARYA.—But those times were different.

Janab J. MAHOMED IMAM.—Two years ago, I said that by the way you are pursuing the financial policy, all your reserves will go, all your securities will go and our development works will come to a standstill. I said at that time 'Please appoint an expert financial committee to go into the question and consider as to how to adjust the deficit budget, how to conserve the money and what should be our commitments for capital works.' I said it every time, I am telling it here now also but the Government are not heeding my advice. They are following the some policy in their own way. If they had appointed a Committee, perhaps all of us would have made useful suggestions as to how to conserve or improve our resources, how to cut down the expenses. On the other hand, they are doing things in their own way and now our position is we have no money for capital works or development works or for 'Grow More Food' campaign. One day I read in the papers that the Government of India have sanctioned a loan of a crore of rupees for Mysore. But after two days it was contradicted. Unless a measure has been sanctioned, unless the Government provide necessary funds therefor, it should not be let out to the public. On the other hand, as I see, before anything materialises, it will have come out in papers; it will have been placed before the Press Conference; it will have come out in the Information Bulletin. The Information Bulletin is very interesting. (*Laughter*). What does it contain? It contains the speech delivered by Sri Mariappa on the occasion of the opening of a hotel.

Sri T. MARIAPPA (Home Minister).—That is not correct. When he is on legs on the floor of the House, he must state facts.

Janab J. MAHOMED IMAM.—It is a fact. The Information Bulletin contains details of the tour of Sri R. Chennigaramiah. We do not want such Information Bulletin. Of course, there are very good photos of Ministers. They look very handsome. As I said, it is a thing to be avoided. I do not think any members reads it. (*A Voice*: You also did it). You will be saving money if you stop it. The Information Bulletin during our time was a three or four page booklet and it contained some Government orders that were issued or some important communications, but it never contained the speeches made by Ministers or the photos taken on the occasion of the functions in which they partook. It shall not be a propaganda paper for the Ministers; it is a paper for the Government to state important facts; it should be a Government paper. I feel personally that it is not serving any useful purpose. Better it is stopped and we wil be saving some money.

What I say is, before any scheme materialises.....

Mr. SPEAKER.—Will the Hon'ble Member conclude now or does he want to continue?

Janab J. MAHOMED IMAM.—No, I want some more time. I will try to be very brief hereafter.

Mr. SPEAKER.—The debate will have to be concluded to-day.

Janab J. MAHOMED IMAM.—After lunch, I will not take much time. I will finish in three or four minutes.

Mr. SPEAKER.—The House will now rise for Lunch and meet again at 4 O'clock.

(The Assembly adjourned for Lunch at Thirty Minutes past Three of the Clock and re-assembled at Four of the Clock, Mr. Speaker (Sri V. Venkatappa) in the Chair.

Janab J. MAHOMED IMAM *(continued)*.—I was speaking about the inadequacy of finance to maintain the progressive character of our development works. I have also stated that the Government have not indicated how they are going to have their finances improved. Beyond the fact that they have applied to the Government of India for a loan, they have not indicated as to what the attitude of the Government of India is and as to how much money they are going to lend us. Are they going to give us as much money as we need not only to complete our present commitments but also to take up all other works that are absolutely necessary in the interests of the State? From my own information I think we cannot hope much from the Government of India as they have got their own problems. I was told by one who knows intimately about what is happening there. This is subject to the correction of the Chief Minister. The Mysore Government cannot hope to get much financial assistance from the Centre, because, firstly they themselves are hard up, and secondly such applications have passed on not only from Mysore but from all the States in India. Every State has been asking for a loan or grant. So taking all these into consideration I am rather pessimistic whether we will get the required financial assistance to complete all our undertakings. On the other hand, Sir, we must stand on our own legs as before. My friend, Sri Acharya said "What are your constructive suggestions so that we may stand on our own legs?" We should not depend always on the Government of India. Even now I put forward the same proposal. Let a Committee be appointed, an expert financial committee and let them scrutinise the entire financial affairs with a view to find out as to what are the means of curtailing our expenditure, and the means for improving our resources, so that it may be a balanced budget. Sri Subramanya said that paucity of finances was due to food subsidy. That may be one of the reasons, but not the entire reason. I must say that our deficit budget is the main cause for depleting our resources. So, till we balance our budget there is no salvation for us and we will land ourselves in further troubles. We will examine what our commitments are for capital works. There are schemes like Lakkavalli, Tunga and other irrigation projects. Added to this the Finance Minister announced the proposals for starting the Chemical and Rayon Factories. The Minister for Electricity announced that Government will take up the Mekadatu and Honnemadu schemes. It is all very good. But we want resources. The commitment for all these will be more than 50 to 60 crores. Is the Centre going to advance all this amount for that? Certainly not. We must therefore stand on our own legs. Appoint a Committee, an expert committee, and let them go into the whole finances and find out measures to balance the Budget. If there is need to bring down expenditure, do it mercilessly and if there is need to improve resources do it irrespective of the fact whether we have recourse to taxation. Similarly what are our capital commitments, our existing commitments and our future commitments. Government must look into this at once. I say these with all humility because I myself was associated with the administration. That is the only way to solve our financial problem; that is the only way as to how we can adjust ourselves and stand on our own legs. Sir, I was stating that I do not want to go into the details of the development works because Government have made it

clear that for want of funds they have not been able to take them up. I am sorry that our development activities have been curtailed.

Now I come to Grow More Food Campaign. In this connection I do not want to criticise unnecessarily. It is necessary to grow more food. The State was once considered to be surplus regarding millets. But now it has become deficient, either imaginary or actually, even in millets also. We are having food difficulties. During the last two or three years various experiments were tried and measures taken by the Government and the Ministers to grow more food. But I am sorry to say that no appreciable improvement has been made regarding food situation because importing our food from abroad is still continued and perhaps this imported quantity of food is increasing every year. Specially the rice position is becoming very precarious. Various measures have been adopted, as stated by the Minister in his pamphlet which has been distributed. I had no time to go through it in detail. I also saw various concessions offered by the Government which were published in extenso in one paper—I think Viswakarnataka—yesterday. Sir, I think that the Minister for Food is sincere. He wants to do things quickly. But often he is theoretical and some of his schemes are impracticable. Various schemes have been introduced and tried. Some of them are very good. For example, the restoration of minor tanks, lift irrigation, construction of tanks and a good deal of such major works. These are all very necessary. Money spent on these works are all well spent. But I cannot agree with regard to other schemes. For example I read in the paper yesterday .....

Sri M. V. KRISHNAPPA.—Which are those schemes?

ಜನಾಬ್ ಜೆ. ಮಹಮದ್ ಇಮಾಂರವರು.—ಜಮೀನು ಆಬಾದಿಗಾಗಿ 290 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ 25 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ, ತಕಾವಿ ಸಾಲವನ್ನು, 395 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ 25 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರೆಗೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಲದ ರೂಪವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಕಂತುವಾರಾಗಿ ಕಟ್ಟಲು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. They may be good. But they are liable to be misused by unscrupulous people.

Sri T. MARIAPPA.—May I intervene for a minute? These are our own Government Orders passed from time to time. We have compiled them into small booklet form and distributed among the raiyats so that they may know the facilities available. We are interested in Grow More Food.

Janab J. MAHOMED IMAM.—Only for the last two or three years.

Sri T. MARIAPPA.—For the last seven years; the Grow More Food campaign was launched in the year 1943.

Janab J. MAHOMED IMAM.—For example, giving free manure or giving free seeds, etc. In fact I learnt yesterday that in a certain place when a person asked for a loan, the officer concerned said that he will get a loan of fourteen thousand or ten thousand. All these concessions will be misused and will be made use of by unscrupulous persons for their own ends. The subsidy scheme I have seen it working. I am sorry that many of our raiyats misuse the money. They get money on the pretext of sinking wells but they make use of it for other purposes. All these imaginary schemes must be given up.

Another point about desilting. Last time, the Honourable Minister was pleased to take us round and show the desilting operations, of course by mechanical means; they looked very good. We all admired how the bulldozers and tractors worked. But within myself I felt 'Is this a practicable proposition? what would be the cost?' I was told that in order to desilt a tank by that process, it has cost Government between Rs. 30,000 to Rs. 50,000. The Minister will correct me if I am wrong. They have desilted two tanks. It may look very good. But so far as our country is concerned, it is not a practical proposition. How many tanks can you desilt at this rate? You can desilt only small tanks which may be as big as '*Hondaghatta*.' Even that has cost nearly Rs. 30,000 to Rs. 50,000. How much money are you going to spend on this? It is not practicable. You must think about the

practicability of a scheme before undertaking it. You must consider also whether the money invested is well spent and well invested and then alone you must pursue that policy and not blindly spend money. Sir, I firmly believe that till we complete these major irrigation works like Lakkavalli, Thunga and others, there is no salvation. In my opinion without adequate rainfall you will not have enough millets. We are chronically short so far as rice is concerned and the position will not improve unless we finish all our major and minor irrigation works. Till then there is no salvation. I am sure the Government and the Ministers concerned will devote their special attention to this aspect even at the cost of all other activities. They must take up big works and finish them as early as possible so that our food shortage in rice may come to an end.

Sri T. MARIAPPA.—Will the Honourable Member kindly look into the appendix where I have given a complete list of the number of items completed in 1949-50 ?

Janab J. MAHOMED IMAM.—Sir, I am glad at this interruption because that means the Minister is following what I say. The Minister has drawn a distinction between long range and short range projects. Short term projects include restoration of minor tanks, desilting tanks and other things. Long range projects include major irrigation works. I agree that it is necessary to take up short range projects. But the completion of short range projects will not by itself solve the problem. Both are necessary. Simultaneously with short term projects, the long range projects also must be taken up and completed, if we are to achieve our aim. If we confine ourselves to short term projects probably it will not be enough. I think it is imperative that we should therefore give equal importance to major irrigation projects.

About finance, I have already given my suggestions. Take them. I may belong to any party, but whatever the party, everyone here in this House is interested in the uplift of Mysore.

Sir, next to Grow More Food Scheme. I would like to take up the question of Krishnaraja Sagar. Sir, I do not want to enter into that unpleasant question as to who is responsible for the depletion of water in the tank. A committee has been appointed and they will find out the causes of depletion and suggest suitable remedial measures My only regret is that such an incident has happened during your regime which will ever be remembered. Perhaps it will not repeat itself and I do not want it to repeat itself.

(Interruption from Sri M. V. Krishnappa).

A certain thing has happened which will be permanently associated with the present administration.

Sri M. V. KRISHNAPPA.—So also the earthquake in Assam !

Janab MAHOMED IMAM.—All right That is why I said that I do not want to go into the causes. Thank God it has filled up. But we must be benefited by the incident and it should serve as a lesson for our future guidance. No doubt the depletion of water in the Krishnarajasagar is a major disaster. It involved a great loss and the loss was shared by people throughout the State; not only the raiyats of Mandya but industrialists also suffered this loss. More than that, it was a humiliation for all of us. That this big reservoir should have gone completely dry to this extent was a humiliation.

Sri H. C. DASAPPA (Minister for Finance and Industries). —Where is the humiliation ?

Sri T. MARIAPPA.—What about Mettur?

Janab J. MAHOMED IMAM.—There was enough water in Mettur.

Sri G. A. ACHARYA.—They had also stopped power generation. There was no water in that reservoir. It is a statement of fact, not a *thamasha*.

Janab J. MAHOMED IMAM.—It is not a *thamasha*. I am trying to be as mild as possible and as conciliatory as possible. But he is provoking me.

Sri G. A. ACHARYA.—I am young and he is old !

Janab MAHOMED IMAM—No, I am young and he is old!! (*Laughter*).

Now the question under consideration is how to avoid a repetition of such incidents. Sir, I have already given my views through papers and I do not want to repeat them. The Minister might have noticed them. But now I am going to stress on only three points. First of all, the regulation of wells have a certain bearing and water let out must be in a certain proportion to the quantity of water in the reservoir. Secondly, water in the Krishnarajasagar reservoir is not properly utilised to irrigate the atchkat to the maximum advantage. (Question, Question by Sri M. V. Krishnappa). Before understanding what I am going to say, Sri Krishnappa is saying Question!' The Krishnarajasagar was originally designed to irrigate 70 acres of land per cubic foot of water per second. That is the duty as they called. Now the duty is only 50 acres. We are irrigating 20 acres less than what was originally intended. Why should not the duty be extended to 70 acres? Why should you not irrigate the maximum quantity of 70 acres? This is a point to be examined and borne in mind.

Thirdly, Sir, there is the question of distribution and percolation. This was a thing which was engaging my attention also. There is a lot of wastage through percolation. In fact once I was thinking of cement concreting the entire Irwin Canal Area. How to prevent percolation? Distribution system is very bad throughout the Canal area. That is why the duty is so low. Water which can irrigate two acres is consumed by one acre. The whole distribution system and the canal system must be re-examined and it must be seen how the distribution system can be improved. About this block system, I must say they were observing the system before; of growing paddy on 72 acres and sugarcane on 12 acres; that requires large quantity of water. But that much of water for paddy should not have been allowed unless the Honourable Minister wanted more food to be grown. Certain system should be observed in the rotation of crops; when to grow paddy; when to grow sugarcane; and in what area. Behind the Irwin Canal area no such rule is followed. Distribution is very indiscriminate. Too much of overflow is really responsible for the depletion of water in the Krishnarajasagar. I am sure the Government and the Committee will take all these things into consideration and see how to improve the canal system and the distribution system. The rules laid down must be enforced. Certain quantity must be retained as reserve because it is not merely an irrigation tank but it is a combined hydro-electric works. Electricity is much more important from the point of view of entire State than irrigation. When the level comes below 60 feet no water should be let out. All the sluices must be closed whatever may be the consequences. Otherwise you are going to starve the Hydro-electric works. That is the policy that has been pursued till now.

I now come to one or two points. Honourable Member Sri T. Subramanya said something about my attitude which I think I would explain to the House. He said that I am raising the food problem as a political issue. Let him understand that I am interested in providing food to the people. I and my friends here are second to none in their desire to see that people get adequate quantity of food. But our contention is that if we raise the price of foodstuffs it will not be within the reach of the common man. I am thinking of the poor raiyat and specially the prices of millets. My first argument is that you must give it to the consumer for the same price at which you got it from the producer. What is it that you are spending? It is only the depot charges and the expenses of the establishment.

Sri T. SUBRAMANYA.—Probably it works out to 7½ per cent.

Janab J. MAHOMED IMAM.—It was said that in other countries foodstuffs are more costly. There the procurement price is also costly.

Sri T. MARIAPPA.—No, in fact the procurement price in Madras is much lower than the procurement price in Mysore.

Janab J. MAHOMED IMAM.—I stand corrected. I have got some lands there, and in fact I must tell you that whatever I grow there is taken away there alone.

Till now millets were sold at 5 seers and rice at $2\frac{1}{2}$ seers. Was this a very high concession rate? Even then the people were complaining that it was a hardship for them with their limited income and poor standard of living to purchase rice at the rate of $2\frac{1}{2}$ seers. Along with the increase of prices, have you taken into consideration the economic means of the consumer? Of course you might have thought of big merchants or big officers and other financial magnets. But I am thinking of the poor persons, the coolies, poor officials and clerks whose income is very limited, who can hardly make both ends meet. As it is they were complaining that it was beyond their means to purchase rice at that rate. They are asking for the enhancement of dearness allowance. Why are the present day strike and labour trouble due to? They are all due economic reasons; because people cannot get enough money to purchase even at existing rates. Government said that the reason for enhancing the issue price was to save money to the extent of Rs. 8 crores. They must remember how much money the people contributed to the public exchequer during the corresponding period. Whatever they have spent was from the money contributed by the people. It was their duty to subsidise from that fund as they were doing till now. Let them find some other means of balancing the budget. ಹೊಟ್ಟೆಯಮೇಲೆ ಕಲ್ಲು ಹಾಕ ಬೇಡಿರಿ. By increasing the rates it will be a great hardship.

Sir, I thank you for the indulgence shown to me. I again make it plain that I have spoken with all sincerity as one interested in the ultimate good of the State. Let them examine all the proposals dispassionately. For political reasons we may be having different views. But so far as the interests of Mysore are concerned we are all one and friends.

Thank you.

L. A.

Mr. SPEAKER.—Amendment moved—

"That the full stop be substituted with a comma at the end of the motion and the following words be added:

'but regret that Your Highness's Ministers have not taken effective steps to maintain the progressive character of the State in spheres of irrigation, industrial, electrical, rural and other nation building developments, to keep to schedule of reaching self-sufficiency in food, to utilise the waters of Krishnarajasagara in a proper and judicious way and to reduce the issue prices of foodgrains to be within the reach of common man.'

*Srimathi RATNAMMA ISAAC (Kolar District—General).—Sir, we are grateful to His Highness for his gracious message at the commencement of the Session. It is indeed very good for us to realise how our Royal Ruler has so intimately identified himself with the people in all our problems like the shortage of food and the high cost of living. He has also made it clear how he has felt the pulse of the times by the sympathetic words to our Prime Minister to restore peace and goodwill among the nations of the world.

I was greatly interested in what he said that our State is in forefront in development of electrical industries as meters, transformers, switch gears and other things which are of national importance. Our good Government have brought in lately some of the latest modern machinery and they have also secured material for the work. We trust the work will prosper as we realise the fact, the greater the investment, the larger will be the number of labourers and the greater will be the amount of profit to the Government and the benefit to the country also will be greater. With these words I respectfully thank His Highness for his gracious Address.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK (Chitaldrug District—General).—Mr. Speaker, kindly permit me to thank His Highness for the gracious Address he delivered to us on the occasion of the opening of the Assembly. We are also grateful to His Highness for the heartening message that he gave to us that in the future of India our destinies are safe and we are sure to progress from step to step and from stage and stage. His Highness has also

mentioned about the difficulties that our people are undergoing in other parts of India and also in other parts of the World... He has sympathies for all sufferers and he has asked us to do our very best for those who are suffering due to the earthquake. He has also referred to our difficulties in matters both financial and administration. His Highness has been gracious enough to tell us that his Government is doing its very best to solve all problems that face them.

My Honourable friend Janab Mohamed Imam wanted to compare the speech of His Highness with the speeches or the reports that were delivered by the previous Dewans. If he had only compared the speech of His Highness with the speech of the King in the Parliament, he would have found out that it would be nothing other than what is mentioned in the Address. It is not as if His Highness is going to give a report or give figures about financial matters. It is just to give us a message and just to tell us what we should do. Except that, His Highness is not an administrator just as our Chief Minister is here, the duties are quite different. Why go so far as King's Speech in England? We shall take the President's speech in the Central Assembly. What does it show? Does it contain Part 1, 2 and 3 or does it give any financial figures regarding the budget or figures of assets and liabilities of India? Not at all. It shows only what problems we have to face and how to face them and solve them; that is all. It is only a bird's eye view giving a message in ten sentences which may contain all the hope that the country needs. That is all the object. If Janab Mohamed Imam had only known the purpose of the Address of His Highness, he would certainly not have criticised in the way in which he did.

Then, he went into the forbidden provisions of finances, irrigation, Krishnarajasagar project and so many other things.

A VOICE: Why forbidden?

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Forbidden because his blunders are carried over and we are trying to set right those blunders of his regime. If they had continued, much worse would have happened and the administration would have gone to the dogs. (*Laughter*). Now there is at least hope that we are carrying on the administration which has received admiration, as can be seen by the recent elections. My friend went on saying that people have lost confidence. I return and say that people have more confidence in us. The bye-election is an acid test to show the confidence of the people in us. The time at my disposal is very short and I do not want to speak on the adjournment motion on which the Honourable Speaker has already given a ruling. But I want to tell the Honourable Member that his remarks could have been based on more solid grounds than those he did. In the matter of integration of services he went on saying that they should be consulted on all such matters. Let us see whether the Government of India consulted the Parliament when they took the decision on Korea war. Did they consult the Legislature when the devaluation or the dollar affair was dealt with or when they dealt with the Indo-Pakistan affair? On such occasions all matters on principle were accepted because it was in the interest of India, in the interest of the unity of India. But as regards details, if on details we could not agree, there is occasion to say that the Legislature or our party or the country did not agree to the details and therefore we regret very much that the principle on which we accepted is not acceptable on consideration of details. Of course, the Mysore Civil Service is second to none in India. It has a history of its own. It has done yeoman service to build up Mysore which is called by one and all the 'Model State'. Our officers have been praised not only by the old and the new Governments but also by the Government of India. After the introduction of the Constitution they have praised the services of Mysore and that itself gives us the hope that our civil services would be better placed in the all-India services than those of any

other Province. With that hope we say that our Government has merely accepted the principle. But at the same time I appeal to the Government to see that none of our officers are affected in any way, especially in regard to screening. Screening is nothing but *viva voce* examination Examination is in itself terrifying. (Laughter). An young boy in young blood is afraid of facing an examination. But officers are there in their posts because of their integrity, honesty and sincerity of service. Therefore, it is not the intelligence test that is necessary, but the test would be of their character, their integrity; their sincerity to the State, their service to the State, and the interest of masses in the State that will have to be taken into consideration That is why we say that this kind of test could as well be left over to the Government of Mysore who know our officers much better than those that come from Bengal, that is, the members of the Public Service Commission. Is it possible for them, within the short space of time that is allowed to them, to test our officers and say that this is the fittest man and he may be taken up? After all, is it in the interests of Mysore or in the interests of India to have an examination for an old man who is just to retire a few years later? It is not correct I submit, but any way all these aspects our Government will surely take into consideration and decide. With these remarks I proceed further.

Next, my friend went on saying 'what about Tunga, what about Bhadra, what about Kaveri, and all the rivers, without telling us what legacy he had left behind him or in front of him. We shall take some tanks in the Chitaldrug District itself from where my friend comes. Many tanks are in that District but they are there not with a stone but with a big heap of mud. The Honourable Minister Sri Mariappa went and inspected each tank to find to his dismay that though lakhs of rupees had been spent there was not a little water flowing in any channel. The channels were dug before tanks were constructed. Money was spent without knowing whether there could be water at all. I can quote now an instance wherein lakhs of rupees were spent for purposes other than supply of water at a certain place. If behind the tank there are so many acres to be watered, five years' scheme will be launched—this year hundred acres; next year another hundred acres or something like that. Ten years back you commenced the scheme and twenty years after you just allow water. Is that a scheme at all? What you spend must be beneficial to the people. All was in a state of pell mell. Now we are trying to organise and to do better things. You give your criticism; you have experience. You knew what the administrative machinery was. Now you tell us 'This is where we left. You improve this. Make some constructive criticism'. Many of my friends have just asked you to give constructive suggestions. Instead of that, what you gave is destructive and nothing else (Sri M. V. Krishnappa.—Hear, hear) You knew things much better than we people who have just entered. Now Government must undo what you did, and build up. You went on saying 'We have spent so much and you are increasing the food prices.' Whose money were you giving? People were closing their eyes and you went on giving the ryots' money to somebody. Who are the purchasers today? Who are the card-holders today? It is not the ryot. No ryot comes to you for rice. If at all any ryot comes, it is to give you his surplus. You are taking away his surplus, what he grows. The kandayam that he gives and other income that we derive from him, should they go to feed other people? It is to build up the country that money will have to be used. You were earning only 2 annas then. You have been earning Rs. 3 today. Your wages are increased. All bonuses and benefits are being increased and the same must be paid. Therefore, I am of opinion that this increase of food prices goes to a little extent to the benefit of the ryot. If a tank is to be re-constructed, if anything useful to

the ryot is done, that money is used. The food prices that have been slightly increased will not in any way affect the policy of the Government, It was in the best interests of the grower if at all that has been done. My friend finally went on saying that this question of delimitation and all that has been placed here and we will consider and then whichever is in the best interests of the country we shall take and decide.

Janab J. MAHOMED IMAM.—I did not say anything about delimitation.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—You said that you will take some other opportunity. My friends will answer your there. When you take some other opportunity I shall also answer you. You said that 'my friend is very anxious to torpedo me'. Please give me credit that I am going to torpedo you and one can only torpedo you if you are on a slippery ground. Perhaps you are doubtful about your position whether you are on solid ground. Nobody can torpedo a man who is on steady ground. My friend should no longer stand on slippery ground.

I once again request you, Mr. Speaker, to convey our grateful thanks to His Highness for giving us this heartening message.

ರಾಜಮಂತ್ರಪ್ರವೀಣ ಎಚ್. ಬಿ. ಗುಂಡಪ್ಪಗೌಡರು (ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಶ್ರೀಮದ್ ಮಹಾರಾಜರವರ ಭಾಷಣವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತ ನಾನು ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ವಿಶಾಲ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚದ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಆ ಪ್ರೌಢ ಕೆಲವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಅವರು ಕಾಶ್ಮೀರದ ವಿಚಾರವನ್ನೂ ಸಹ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಇಷ್ಟೆ. ಯಾರು ಎಷ್ಟೇ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿ, ಮೊದಲು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಪರವಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದು ಅಷ್ಟು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಈಗ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಈ ಕಾಶ್ಮೀರದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ವಿಶ್ವ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದು ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪಾಗಿದೆಯೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಆದರೆ ಆಗ ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯವರು ನ್ಯಾಯ ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆಯೋ, ಹಾಗೆ ಅವರು ವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ನಮ್ಮವರು ಯೋಚನೆಮಾಡಿದ್ದರು. ನ್ಯಾಯ ಯಾವ ಕಡೆಗಿದೆಯೋ ಅವರ ಕಡೆಗೆ ತೀರ್ಮಾನವಾಗ ಬಹುದೆಂಬ ಆಶಾಭಾವನೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈಗ ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ Power-Politics ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಅಂಥ ಆಶಾದಾಯಕ ಕಿರಣಗಳು ಕಾಣಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಈ ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ಎಲ್ಲೇ ನೋಡಲಿ ಹಳೆ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳೇ ಉಳಿದಿವೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಇಂಡಿಯಾಕ್ಕೆ ಏನು ತೊಂದರೆಯಾಗಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನು ಹಿಂದೆಯೇ ಬಂಗಾಳದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಅನೇಕರು ನಿರಾಶ್ರಿತರು ಬರುವ ಸಂಭವವುಂಟೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಅದರಂತೆ ಅನೇಕರು ಈಗಾಗಲೆ ಬಂದೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಹಿಂದೆಯೇ ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಿ ಕಾಶ್ಮೀರಕ್ಕೆ ಸೈನ್ಯ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಅಂಥಾ ವಿಷಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ದುರಾದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಈಗ ನಾವು ಇಕ್ಕಟ್ಟಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಇಂಡಿಯಾಕ್ಕೆ ಪ್ರಥಮತಃ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಾಗ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟೆವು. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಜನಾಂಗಗಳಿಗೂ ಈಗ ದ್ವೈವಕ್ಯತೆಯೇ ವಿರೋಧವಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಎಷ್ಟೋ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಮಧ್ಯೆ ಇಲ್ಲದ ತೊಂದರೆ ಬರುತ್ತಿದೆ; ಸತ್ವಪರೀಕ್ಷೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಪ್ರವಾಹ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಭೂಕಂಪ, ಅಸ್ಸಾಂನಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಪಡಿಸುತ್ತಿದೆ. ಕೊರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ಬೇರೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಆಹಾರದ ವಿಚಾರ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯರವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಇದು ಪಕ್ಷದ ವಿಚಾರವಲ್ಲ. ಅದಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಖರ್ಚಾಗದಂತೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಬೇಕು. ಪ್ರಪಂಚದ ಜನರಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿದ್ದ ಸತ್ಯವು ಈಗ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಜನರಲ್ಲೂ ಅದು ಬಹು ಕೆಳಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇಳಿದಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಭದ್ರಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ದೊಡ್ಡ ಜನಾಂಗಗಳಾದ ರಷ್ಯಾ, ಅಮೇರಿಕಾ ಮುಂತಾದುವು ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ ಸೇರಿ ಕಂಡವರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಭಾವಿಗೆ ತಳ್ಳಿ ಆಳನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಹಿಂದೆ ಕೊರಿಯಾ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎದ್ದಿದೆ.

Janab MAHOMED VALIULLA.—How is it relevant, Sir ?

Sri H.B. GUNDAPPA GOWDA.—I can speak anything relating to any part of the administration, so far as there is reference to it in the Address of His Highness. I must have some indulgence so that I might ventilate some of these things.

ಕೊರಿಯಾ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ಹಾದಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಶಾಂತರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸತ್ಯ, ಅಹಿಂಸೆ ಇವೇ ಅವರ ಮೂಲ ಸಂಪತ್ತು. ಹಿಂದೆ 1941ರಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧವಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರು ಬ್ರಿಟಿಷ್, ಜರ್ಮನಿಗಳಿಗೆ ಅಹಿಂಸಾ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವಂತೆ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳಿದರು. ಅದೇನೋ ಸತ್ಯವಾದಮಾರ್ಗ. ಆದರೆ ಚರ್ಚಿಲ್‌ರವರು ಅವರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಗಾಂಧೀಜಿಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದರೆ ಬಹುಶಃ ಏನಾಗುತ್ತಿತ್ತೋ ಏನೊ! ಆದರೆ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳಿದರೂ ಅದರಂತೆ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಾವೂ ಆ

ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶವು ಪೌರ್ವಾತ್ಯ ಜನಾಂಗಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿದೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಕಮ್ಯೂನಿಸಂ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ ರಾಜ್ಯಗಳು ಇದ್ದು ನಮಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟದೆಶೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದೆ. ನಾವು ಇಬ್ಬರ ಜಗಳದ ನಡುವೆ ಸಿಕ್ಕಿ ನರಳುವ ಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಶಾಂತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಲ್ಲ ಬರಬೇಕು! ಎರಡುಪಕ್ಷಗಳೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಯುದ್ಧ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ. ಉತ್ತರ ಕೊರಿಯಾ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣ ಕೋರಿಯಾವನ್ನು ವಿಭಾಗಿಸಿದ್ದು ಸರ್ವಥಾ ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಕಾಶ್ಮೀರ ಸಮಸ್ಯೆ ಬೇರೆ ಇದೆ. ಇದರ ಮಧ್ಯೆ ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆ ಬೇರೆ ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಬಹಳ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಇರಬೇಕು. ರಾಜ್ಯಾಂಗವು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆಯೆಂದು ಸುಮ್ಮನಿರದೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಈಗಿನ ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ. ನಾವು ಈಗ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ವರ್ತಮಾನ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಂತೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಅಥವಾ ಇಂಡಿಯನ್ ಯೂನಿಯನ್ ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ವೇಳೆ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೂ ಕೂಡ ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿ ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಹೆಚ್ಚು ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಹಾಗಿದೆ. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶವೇನೋ ಒಂದೇ. ಆದರೆ ಮೈಸೂರು ಎಂಬ ಒಂದು ಊರಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನೂ ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎಲ್ಲರೂ ಒಗ್ಗಟ್ಟಾಗಿ ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ನಮ್ಮ ಊರಿನ ವಿಚಾರ, ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ವಿಚಾರ, ನಾವು ನಿಗಾದಲ್ಲ ಇಡಬೇಕು. ಈಗ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರಾಯಶಃ ಪಂಡಿತ ನೆಹ್ರೂ, ಸರ್ದಾರ್ ಪಟೇಲ್‌ರಂಥ ಮಹನೀಯರಿರುವವರೆಗೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ನಡೆಯಬಹುದು. ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಅವರ್ಯಾರಾದರೂ ದೂರವಾದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ನಡೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟ ಈ ರೀತಿಯಿದೆಯೆಂದು ನಾವು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟಿವ್ ಸರ್ವಿಸಸ್ ವಿಚಾರ ಬಂದಾಗ, ಫಂಡಮೆಂಟಲ್ ರೈಟ್ಸ್ ವಿಚಾರ ಬಂದಾಗ, ನಮಗಿರುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ನಾವು ಚೆಲಾಯಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ನಾವು ಫೆಡರರ್ ಸರ್ವಿಸಸ್ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದ್ದೇವೆ. ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನೂ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಮಾಡುವುದು ನರಿಯಲ್ಲ. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿದ್ದ ಸಿವಿಲ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಈಗಲೂ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಸಂಸ್ಥಾನದ ನಾವೂ ಇಂಡಿಯಾದೇಶದವರೇ ಆಗಿರಬಹುದು. ಆದರೂ ಮೈಸೂರಿನವರಿಗೆ ಅವರ ದೇಶದ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿವಿಶ್ವಾಸ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಹೊರಗಿನಿಂದ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರೆ ಎಷ್ಟು ವಿಶ್ವಾಸವಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಳ್ಳೆಯ ಆಫೀಸರುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ತಡೆಯಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಸರ್ವಿಸ್‌ಗಳನ್ನು ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೇ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಹಿಂದೆಯೇ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಎಲ್ಲದ ಕೋಮಿನವರಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕು, ಯಿಕ್ಕವರಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದೆ. ಈಗ ಒಂದೇ ಸಾರಿಗೆ ಅವರು ಹೇಳಿದುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಬಿಟ್ಟರೆ ಹೇಗೆ? ನಾವು ಹಿಂದೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದೆವೋ ಅದೇ ಮೇರೆಗೆ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೊಟ್ಟರೆ ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸರ್ಕಾರವನ್ನೇ ನಂಬಿರುವವರು. ಹಿಂದೆ ಅವರನ್ನು ಸರ್ವಿಸಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ದರ್ಜೆಗೆ ಏರುತ್ತೀರಿ, ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಸಂಬಳ ಪಡೆಯುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅದರಂತೆ ನಡೆಯಬೇಡವೆ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇನೂ ಹೊಸದಲ್ಲ. ಬ್ರಿಟಿಷರು ಹೋದಾಗ ಇಂಡಿಯನ್ ಸಿವಿಲ್ ಸರ್ವಿಸ್ಸಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲವು ಷರತ್ತುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಇದು ನಮ್ಮ ಆತ್ಮಗೌರವಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಚಾರ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವಾಡುತ್ತಿರುವವರನ್ನು ನಾವು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದು ಅಖಿಲ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸಂಬ್ರಂಧಪಟ್ಟ ಪ್ರಶ್ನೆ. ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳುವುದು ಸಂಧಿಗ್ಧವಾಗಬಹುದೆಂದು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೂ ಕೂಡ ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ಮುಂತಾದ ದೇಶಗಳೊಡನೆ ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನೂ ಸೇರಿಸಬಾರದೆಂದು ಏಕೆ ಹೇಳಬಾರದು? ಅಲ್ಲದೆ ಇದಕ್ಕೆ ಈಗೇನೂ ಅವಸರವಿರಲಿಲ್ಲ, ಕಡ್ಡಾಯವೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಂದೇ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಅಲ್ಲಿನ ಸಿವಿಲಿಯನ್ ಯಾರೋ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಈ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಅದು ಸರಿಯಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ವ್ಯಸನವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಮಿತಿ ಇರಬೇಕು. ಕೇಂದ್ರೀಕರಣದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಷ್ಟೆ: ಅವರು ಹೇಳಿದುದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ದಯವಿಟ್ಟು ನೀವು ಒಪ್ಪಬೇಡಿ. ನೀವು ಮೊದಲೇ ಅವರೊಡನೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಆಮೇಲೆ ಇಲ್ಲ ಹೇಳಿದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ನೀವು ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತೀರಿ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮೊದಲೇ ಸಿವಿಲ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನವರನ್ನು ಕೇಳಿ, ಇದರಿಂದ ಅವರ ಮೇಲಾಗುವ ಪರಿಣಾಮವೇ ನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಇಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನನಗಿರುವಂತೆ ನಿಮಗೂ ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಭಿಮಾನವಿರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಈಗ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ. ಆದಕಾರಣ ಇದಕ್ಕೆ ಈಗಲೇ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೆ ಅಥವಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ನಿಲ್ಲಿಸಬಹುದೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಅಡ್‌ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟಿವ್ ಸರ್ವಿಸಸ್ ವಿಚಾರವಾಯಿತು.

ಇನ್ನು ಹಣಕಾಸಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತು. ಇದುವರೆಗೆ ಶೇಕಡ ಮೂರು, ನಾಲ್ಕರಂತೆ ಕೇಳಿದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿರಿ. ಈಗ ನೀವು ಸಾಲವನ್ನು ಎತ್ತಿ ನೋಡೋಣ. ಶೇಕಡ ಆರು ಏಳರಂತೆ ಬಡ್ಡಿ ಕೊಟ್ಟರೂ ಸಾಲ ದೊರೆಯುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು 150 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದಾಗ 50 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮಿತಿ ಇಡಬೇಕಾಯಿತು. ನಮ್ಮಲ್ಲರುವ ಹಣವೆಲ್ಲಾ ಹೊರಗೆ ಹೋದಮೇಲೆ ಏನು ಮಾಡುವುದ? ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆಲೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ. ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಉತ್ಸಾಹಶಾಲಿಗಳು. ನಾನೂ ಹಳ್ಳಿಯವನೇ ಆದ್ದರಿಂದ ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನನಗೂ ಉತ್ಸಾಹವಿದೆ. ಈಗ ಇದರ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಹಿಂದಿನ ಕಥೆಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುವುದು ಬೇಡ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಕೆಲವರಿಗೆ ನರಿಹೋಗಬಹುದು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಸರಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಗ್ರಾಮ ಸುಧಾರಕರೆಂದು ನೇಮಕಮಾಡಿದ್ದೆವು. ಈ ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆ 1942-43ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಅದಾದಮೇಲೆ ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಪ್ರಕಾಶಂರವರು ಫಿರ್ಕಾಸ್ಕೀಂ ಎಂದು ಮಾಡಿದರು. ನಾನು ಮೊದಲು ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದುದನ್ನು ಅವರು ನೋಡಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ರೆವೆನ್ಯೂ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರುಗಳಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟರು. We should not change horses in the middle-stream ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ.

Sri M. GOVINDA REDDY.—Grama-sudharaks are very bad horses.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಬಿ. ಗುಂಡಪ್ಪಗೌಡರು.—'ಗ್ರಾಮ ಸುಧಾರಕ' ಎಂಬ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಬ್ದ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಎಂದು ನೇಮಕಮಾಡಿದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಹಿಂದೆ ಗ್ರಾಮ ಸುಧಾರಕರಾಗಿದ್ದವರೇ ಇದ್ದಾರೆ. Central Planning ಕಮಿಟಿಯವರು ಕೆಲವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ - ಕೊಟ್ಟು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನೇಮಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಈಗ ನೀವು ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ಮುಂದಿನ ಸರ್ಕಾರ ಬದಲಾಯಿಸಬಾರದು, ಇದನ್ನೇ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಈಗ ಏನಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ, ಒಂದು ಬೀಜವನ್ನು ನೆಡುವುದು, ಅದು ಮೊಳಕೆಯಾಗುವುದರೊಳಗೇ ಅದನ್ನು ಕೆರೆದು ನೋಡುವುದು, ಹೀಗಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ನಿಮ್ಮ ಮಾರ್ಗ ನನಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ಇತರರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗಿರಬಹುದು. ಗ್ರಾಮ ಸುಧಾರಕರೆಂಬ ಹೆಸರು ತೆಗೆದು ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ಸ್ ಎಂದು ಮಾಡಿದಿರಿ. ಏಕೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಹೆಸರು ಕೊಡಬಾರದಾಗಿತ್ತು! ಈಗಾಗಲೇ 200 ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಈ ವಿಚಾರ ಈಗ ನಾನು ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರೆಲ್ಲ ನಿಜವಾಗಿ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸಂತೋಷಪಡೋಣ.

ಇನ್ನು ಚುನಾವಣೆಗಳ ವಿಚಾರ ಮತ್ತು ಡೀಲಿಮಿಟೇಷನ್ ವಿಚಾರ. 1951ರಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆಗಳು ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲರುವಂತೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು 1951ನೆಯ ಅಕ್ಟೋಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದೂ ನಡೆಯುತ್ತದೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ನನ್ನಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸರ್ಕಾರ ಎಂದಮೇಲೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಯುವ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಮೊದಲೇ ನಡೆಸಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥಾನ ಹಿಂದುಳಿದರೂ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಚುನಾವಣೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತೆಯೇ! ಪ್ರಧಾನಿಗಳೇನೋ ಚುನಾವಣೆಗಳು ಬೇಗ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದು ನಡೆಯಬೇಕಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಷ್ಟೆ. ನೀವು ಚುನಾವಣೆಗಳನು 1952 ಅಥವಾ 1953ರರಲ್ಲಾದರೂ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ಆದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಇಂಥ ದಿನವೇ ನಡೆಯುತ್ತೆಂದು ಅದನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಹೇಳಿಬಿಡಿ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅದನ್ನು ಇವರು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಬಿ ಗುಂಡಪ್ಪಗೌಡರು.—ಅವರು ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಸುವವರು. ಆದರೂ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಂತ ಸರ್ಕಾರಗಳೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಇವರೊಬ್ಬರೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಡೀಲಿಮಿಟೇಷನ್ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡುವವರೂ ಅವರೇ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಬಿ. ಗುಂಡಪ್ಪಗೌಡರು.—ಹೌದು. ಪೂರ್ವಬಂಗಾಳದಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ನಿರಾಶ್ರಿತರು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ ಹೊರತು ನಾವು ಓಟರುಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳ ಹೇಳಬಹುದು. ಈಗ ಡೀಲಿಮಿಟೇಷನ್ ಸಮಿತಿಯ ಶಿಫಾರಸು ನಮ್ಮಮುಂದೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ನೋಡೋಣ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಯಾವಾಗ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತೀರೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿಬಿಡಿ. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಇದರಿಂದ ಜನಗಳಿಗೆ ಏನು ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದು ನಿಮಗೂ ಚೆನ್ನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಮಗೂ ಚೆನ್ನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ಹಲವಾರು ಇರುವುದರಿಂದ ಇದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದ ಹೇಳಿಕೆ ಎಂದರೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿರಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಆ ಪವಿತ್ರತೆ (sacredness) ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನೆರ್ಲಾ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಇದಕ್ಕೆ ನಿಗಾ ಕೊಡಬೇಕು.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಇಷ್ಟೆ. ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ದೇವರೂ ಕೂಡ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗಮನಿಸಿ ಈ ಕಷ್ಟಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಟೀಕೆಗಳು ಬಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಏನೂ ವಿಷಾದ ಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಟೀಕೆಗಳು ಬರಲಿ. ಅಂಥ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗೌರವ ಕೊಡಬೇಕು. ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ರಚನಾತ್ಮಕ ಟೀಕೆಗಳನ್ನೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ. ರಚನಾತ್ಮಕ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಿ, ರಚನಾತ್ಮಕ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಿ ಎಂದು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಅದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ bankruptcy ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡಿ. ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಇರಿ. ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ದೇಶ ಬಹಳ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಒಗ್ಗಟ್ಟಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ರಾಜ್ಯ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಅನೇಕವಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನೆರ್ಲಾ ಹೇಳುತ್ತ ಹೋದರೆ ನಮಗೂ ಕೋಪ ಬರುತ್ತದೆ, ನಿಮಗೂ ಕೋಪ ಬರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿ. ದಾಸಪ್ಪನವರು.—ನಮಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಬಿ. ಗುಂಡಪ್ಪಗೌಡರು.—ಕೆಲವರಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಕೆಲವರಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮಂಥವರು ಬಹಳ ಸ್ವಲ್ಪ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ. ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರಿಗೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಹಣಕಾಸಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಅವರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ. ಈಗ ಹಣ ಕಾಸು ಬರಿದಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಆ ಭಾರವಲ್ಲಾ ಅವರ ಮೇಲಿದೆ. ನಾಳೆ ನೀವೂ, ನಾವೂ ಎಲ್ಲರುತ್ತೇವೆಯೋ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು (ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆ).—ಶ್ರೀಮದ್ಮಹಾರಾಜರವರು ನೆನ್ನೆಯ ದಿನ ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣಕ್ಕಾಗಿ ವಂದನಾರ್ಪಣೆ ಸೂಚಿಸತಕ್ಕ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತಾ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀಮದ್ಮಹಾರಾಜರವರು ಪ್ರಚುರಪಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಬಹುಮುಖ್ಯವಾದ ಎರಡು ಅಂಶಗಳು ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಆ ವಿಚಾರಗಳ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಚರ್ಚೆಯೂ ಕೂಡ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇದುವರೆಗೂ ಭಾಷಣಮಾಡಿದಂಥವರು ಕೇವಲ ವಾಗ್‌ವಿವಾದ ಮಾಡಿ ಘರ್ಷಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡಿದರೇ ವಿನಾ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯನಿರವೇರತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಎದ್ದು ಕಂಡುಬರಲಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಗುಂಡಪ್ಪ ಗೌಡರು ಬಹಳ ಅಮೋಘವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಜನಾಬ್ ಮಹಮದ್ ಇಮಾಂರವರು ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಾ ಅನೇಕ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಅವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಲಹೆಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಸೆಳೆದಿರುವುದು ಎರಡು ವಿಷಯ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಮೊದಲನೆಯದು ವಿಲೀನೀಕರಣದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ಹೇಗೆ ಇರಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದು. ಆ ವಿಚಾರ ಕೊಂಚಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿಪುಲವಾಗಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿದೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ನೀತಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆ ಎಂಬುದು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿದ್ದುವು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಹಿಂತೆಗೆಯಬಾರದು. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕವರೂ ಕೂಡ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡತಕ್ಕವರಾಗಬೇಕೇ ವಿನಾ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳನ್ನು ಬದಿಗಿಟ್ಟು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಬಾರದು ಎಂಬುದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಸಿದ್ಧಾಂತ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಈಗ ಇಂಡಿಯಾದೇಶದ ನೌಕರರ ಸಂಸ್ಥೆ ಒಂದು ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನೌಕರರನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ಆ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯವರನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕವಿತ್ತು ಎಂಬುದಾಗಿ ಕೆಲವರು ಕೇಳಿದರು. ನಾನೂ ಕೇಳಿದೆ. ಬಹಳ ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯವಾದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಮಾಡಿ (consult) ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳಿವೆ. ಇಂಥಾ ಮಹತ್ತರವಾದ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮೊದಲೇ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆಮೇಲೆ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡುವ ಒಂದು ನೀತಿಯೂ ಕೂಡ ಇದೆ. ಅದು ಎಂಥಾ ಕಾಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೊರಿಯಾ ಯುದ್ಧ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗ ಅಂದು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಜರೂರಾಗಿತ್ತು. ಆ ರೀತಿ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟರು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ವಿಲೀನೀಕರಣದ ವಿಚಾರ ಬಹಳ ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ವಿಷಯ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೇ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇದನ್ನು ಹೊರಗೆ ಬಿಡದೆ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿ ಆ ಮೇರೆ ದೇಶದ ಒಂದು ಅಭಿಮತ ಪಡೆಯಬೇಕು. ನಾನೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂಟಗ್ರೇಷ್ ಆಫ್ ಸರ್ವಿಸಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನು ಅಂಥಾ ಮಹಾ ಪ್ರಮಾದ ಇತ್ತು? ಇವತ್ತು ಆಗುವುದು ನಾಳೆ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಾಳೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ವರ್ಷ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂಥ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ತೊಂದರೆ ಏನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಈ ಸರ್ವೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಅತೃಪ್ತಿ, ಅನಮಾಧಾನ ಉಂಟಾದರೆ ಆದು ಬರೀ ಸರ್ವೀಸ್‌ನಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಪರಿಣಾಮವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ದೇಶದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಅಶಾಂತಿ ತಲೆದೋರಿದರೆ ಅದರ ಕಾರ್ಯದಕ್ಷತೆಯನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕ ನೌಕರರಲ್ಲಿ ದಕ್ಷತೆ ಕಡಿಮೆಯಾದರೆ ದೇಶದ ಮೇರೆ ಎಂತಹ ಪರಿಣಾಮವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರಲ್ಲಿ ನೌಕರಿ ಭದ್ರತೆಯ ಭರವಸೆ, ಶಾಂತಿ, ಸಮಾಧಾನ ಇದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ರೀತಿನೀತಿಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಸಲಹೆ ಕೊಡುವುದು ಇಷ್ಟೆ: ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಆಖೈರು ಇಲ್ಲ. ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಾವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬದಲಾವಣೆಮಾಡುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಎಷ್ಟೋ ನಾವೂ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ತಾವೂ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದವರೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳು ಬಂದಾಗ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿರುವ ಅನೇಕ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳಿವೆ. ಇದುವರೆಗೆ ಮಾತನಾಡಿದವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಆಗಲಿ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ಸರ್ವೀಸಸ್‌ನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ವೀಸಸ್ ವಿಲೀನೀಕರಣ ಮಾಡುವುದು ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಾಧುವಾದದ್ದಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮತ್ತೆ ಇದು ಆಗಬಹುದು. ದೇಶದ ಭದ್ರತೆಗೆ ಇದು ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು ಎಂದು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಸೂಚಿಸಿದರು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಾದರೆ ವಿಶೇಷ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣದಿಂದ ದೇಶದ ಭದ್ರತೆಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಏನೋ ಎಂದು ಇವತ್ತು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ದಿನೇ ದಿನೇ ದಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸತಕ್ಕ ಒಂದು ರೀತಿ ನೀತಿಯನ್ನನುಸರಿಸಿ ಅವರೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಕಡೆಗೆ ಹೋದರೆ ದೇಶದ ಆಡಳಿತ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಒಂದೆರಡು ಅಂಶಗಳು ಅನುಭವಕ್ಕೆ

ಬಂದಿವೆ. ಈಗಾಗಲೇ ದೆಹಲಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಆಡಳಿತವು ಎಷ್ಟು ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ, ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಬಹುಶಃ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋಯಬಹುದು.

ಬಹುಶಃ ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ 'ನಿಮಗೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೂ ತಾವೂ ಒಂದಂಶವನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ಸಮಾಧಾನಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಆಫೀಸರುಗಳು ಕೈಗಿದ್ದರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ. ಪಂಜಾಬಿನಿಂದ ಒಬ್ಬ ಪಂಜಾಬಿಯೋ, ಇಲ್ಲವೇ ಬಂಗಾಳದಿಂದ ಒಬ್ಬ ಬಂಗಾಳಿಯೋ ಬಂದು 'ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಬತ್ತ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆಂದು' ಕೇಳತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ ಅಷ್ಟೆ! ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವರು ಸೂಚಿಸಿದಂತೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸ್ಥಳಾಭಿಮಾನ, ದೇಶವಾತ್ಸಲ್ಯ ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಗುಣಗಳಿರಬೇಕಾದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ. ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು. ನೀವೇನು ಜರೂರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಅದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದಾದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ರೆಜಿಸ್ಲೇಟಿವ್ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯೆನ್ನುವುದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲಕೊಡತಕ್ಕ ಒಂದು ಸಭೆ. ದೇಶದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸತಕ್ಕುದು ಅದು. ನೀವು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರವಾದ ಬೆಂಬಲವಿರುತ್ತದೆ; ಪ್ರತಿಭೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಹಿಂದುಪೇಳೆ ಎಡರು ತೊಡರುಗಳೇನಾದರೂ ಬಂದರೆ ಅವಶ್ಯಕ ಕಂಡರೆ ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಮಾರ್ಪಾಡುಮಾಡಿಕೊಂಡು ದೇಶದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟವಲ್ಲ. ಏನಾದರೂ ಅತಿ ಜರೂರಾದ ವಿಷಯವಾಗಿದ್ದು ತಾವು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯದರ್ಲಾದರೋ ಅಂಥಾದ್ದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ, ಈಗಲೂ ಕೂಡ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ಈ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಬದರಾಯಿಸಬಹುದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. Nothing is final in politics. 'ನಮ್ಮ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ, ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿವರ್ಗದವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದು, ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಎರ್ಲಾ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಬಹುದು.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಭಾರತ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ 312ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ನಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಖಚಿತವಾಗಿ ವಿಶದಪಡಿಸಿದೆ. ಇಂಥ ಐಕ್ಯತೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಇಂಡಿಯಾದ ಕೌನ್ಸಿರ್ ಆಫ್ ಸ್ಟೇಟ್‌ನಲ್ಲಿ 2/3ರಷ್ಟು ಬಹುಮತದಿಂದ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾದ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯ ಆಗಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದು ಮುಂಜೂರಾದ ಮೇಲೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಯಾವುದಾದರೂ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಈ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ಮಾಡಿದ್ದೆವೆನ್ನುವುದಾದರೆ, ಈಗ ಈ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ಬಂದಮೇಲೆ ಇನ್ನೂ ನಮ್ಮ ವಾದಕ್ಕೆ ಬಂಬಲವೇ ದೊರೆಯಿತು. ಈಗ ಮಾಡಿರುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲವೆಂದು ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.—ಈ ವಿಲೀನೀಕರಣದಿಂದೇನೋ ಕೆಲವು ಅನುಕೂಲಗಳಾದರೂ ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದು ಸಾಧುವಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಕೂಡ ಇದನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದನೆಮಾಡಬೇಕಾದ ಒಂದು ಅನಿವಾರ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿರಬಹುದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಇದು ಇಚ್ಛೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಆಗಲೂ ಇದೇ ರೀತಿ ಈ ಸಭೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡುವುದಾದರೆ, ಅದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಪದ್ಧತಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಮಾಡಿರುವುದೂ ಕೂಡ ಕೇವಲ ಒಂದು ಅನಿವಾರ್ಯ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಮಾಡಿದೆಯೆಂದು ನಾನೆಣಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಆಹಾರದ ನೀತಿಯು ವಿಚಾರವಾಗಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತು. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ನಬ್ಸಿಡೈಸ್‌ಮಾಡುವ ನೀತಿ, ಆಹಾರದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ನೀತಿ ಮತ್ತು ಆಹಾರದ ಹಂಚಿಕೆ ನೀತಿ—ಎಂದು ಮೂರು ಭಾಗಗಳಿವೆ. ನಬ್ಸಿಡೈಸ್ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಜನಾಬ್ ಇಮಾಂರವರು ಮಾರುವ ಬೆಲೆಯನ್ನ ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಆಕ್ಷೇಪಿಸಿದರು. ಮಾರುವ ಬೆಲೆ 'ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು' ಎನ್ನುವುದು ಬರೀ ಇವತ್ತೇ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ರೂಪಾಯಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ಸೇರು ಮಾರುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವತ್ತೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಒಮ್ಮೆ ರೂಪಾಯಿಗೆ 20 ಸೇರು ಮಾರುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೂ "ಏನಪ್ಪಾ ಹೇಗೆ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ನಾನಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಇದುವರೆಗೂ ತಾವು ಏನೋ ಒಂದು 'ನಬ್ಸಿಡೈಸ್' ಮಾಡುವ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿರಿ. ದೇಶದ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಹಣವನ್ನು ಯಾರಿಗೋ ಕೆಲವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಉಪಯೋಗಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲವೆಂದು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಹಾಗೆ ಜನರಿಗೆ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೆಣಿಸಿದರೆ ಪಕ್ಷಪಾತವಿಲ್ಲದೆ ದೇಶದವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮನಾಗಿ ಹಂಚಬೇಕು. ನೀವೀಗ ನಬ್ಸಿಡೈಸ್ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಯಾರಿಗಾಗಿ! ಅದೂ, ಅದನ್ನು ಈ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮೊದಲುಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲ! 1943ನೆಯ ಇನವಿಯಿಂದ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಹಣದಿಂದ ತೆಗೆದು ಹಂಚಿದ್ದೀರಿ. ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ರೇಷ್ಟ್ ಡಿಪೋಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ರೇಷ್ಟ್ ಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರೋ ಅವರಿಗಾಗಿ ಈ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರೆ ಹೊರತು, ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅನ್ನಕ್ಕೆ ಗತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಊರೂರಿಗೆ ಅಲೆದು, ಕಾಳಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಡು ತಂದು ತಿನ್ನಬೇಕಾಗಿರುವವರನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮನ ಕೈಗೇ ಬಿಟ್ಟು, ಇಲ್ಲ ಬೆಂಗಳೂರು, ಮೈಸೂರು ಸಿಟಿಗಳಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಈ ನೀತಿ ಸರಿಯೆ! ಏನೇ ಆಗಲಿ, ಇವರುಗಳಿಗೆ ಆಹಾರವನ್ನು ಹಂಚುವುದರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ನಮ್ಮ ಅಸಲು ಬೆಲೆಗೆ (Service at cost) ಕೊಡಬಹುದೇ ಹೊರತು ಯಾಪೊಬ್ಬನಿಗೇ ಆಗಲಿ ದುಡ್ಡಿನಲ್ಲಿ ರಿಯಾಯಿತಿ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೊಡುವ ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆಯೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಕಣ್ಣೀರು ಬರುತ್ತದೆ!! ಚಾಮರಾಜನಗರ, ಗುಂಡ್ಲು ಪೇಟೆ, ಯಳಂದೂರು, ಟಿ. ನರಸೀಪುರ—ಈ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಅನ್ನದ ಅಭಾವ ತರೆದೋರಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಜನರ ಕಷ್ಟ ಹೇಳತೀರದು! ಕಬ್ಬಳ್ಳಿಯೆಂಬುದು ಯಳಂದೂರಿನಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟದ ಬುಡದಲ್ಲಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಕೊಪ್ಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ 6 ರೂಪಾಯಿ—8 ರೂಪಾ

ಯಿಗೆ ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಕಳ್ಳರಂತೆ ನೂರಾರು ಜನ, ಇರುವೆಗಳು ಅಕ್ಕಿಕಾಳನ್ನು ತಗೆದುಕೊಂಡುಹೇಗೆಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತವೋ ಹಾಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಆ ಪಾಪಿಗಳು ಇಂಥ ಜನ್ಮವಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಯಾವುದಾದರೂ ವಿಷ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸತ್ತರೇ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದೆನಿನುತ್ತದೆ. ಅಂಥವರಿಗಾಗಿ ಡಿಫೋಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಸಬ್ಸಿಡೈಸ್ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಾ ! ಆವರಿಗೆ ಕೊನೆಯಪಕ್ಷ 50 ಸೇರಾದರೂ ಒಮ್ಮೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಬಹುದೆಂದು ಒಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಹತೋಟಿಯನ್ನು ಸಡಿಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಸಹಾಯಮಾಡಿದ್ದೀರಾ ? ಯಳಂದೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಿಂದ ಪೆರಿಯಾಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ದವಸವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಅವರಿಗೆ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಒಂದೂವರೆ ಸೇರಿನಂತೆಯೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಬ್ಲಾಕ್‌ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿನ ದರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನೆ ದವಸ ಕೂಡ ನಮಗಿಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆ ಮಸಾಲೆ ದೋಸೆ ಸಿಕ್ಕಿತು ! ಅದೇ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಥಾದ್ದೇನಾದರೂ ಇದೆಯೇ ? ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಆಹಾರದ ನೀತಿ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೇನೂ ಹೊಸದಾಗಿ ನೀವು ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದದ್ದು. ಈ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಈಗತಾನೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮನಗಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಬೆಂಗಳೂರು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕಳಿತು ಲೇವಾದೇವಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ದವಸವನ್ನು ನೀವು ತಗ್ಗಿನಲ್ಲಿ ಕೊಂಡು ಅಗ್ಗದಲ್ಲಿ ಮಾರಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವು ಮಾಡಿರುವುದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ; ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗುವುದೂ ನನಗೊಪ್ಪಿಗೆ. ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನಿಗೇ ಆಗಲಿ ನಿಮಗೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಯಾವ ದರ ಬಿದ್ದಿದೆಯೋ ಅದರಂತೆ ಮಾರಬೇಕು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಾಸನ್ನೂ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ವೋಟ್ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ನಾವಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸು ತೀರಾ ನೊಂದು ನಾನು ಇಷ್ಟುಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಈ ನೀತಿ ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ; ನಾನು ಹೇಳಿದ ನೀತಿಯನ್ನು ನೀವು ಪಾಲಿಸಿದರೇ ನಿಮಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯತೆ, ಗೌರವ ಬರುತ್ತದೆ, ನ್ಯಾಯ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಾಡುವವರೆಂದು ಒಂದು ಕೀರ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ಬಿಟ್ಟು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನವರನ್ನು ಕೇಳುವವರೇ ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಏನು ಹೇಳುವುದು ! ಇಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ, ಆ ಮೂಕ ಪ್ರಾಣಗಳಿದ್ದಾರಲ್ಲ, ಪೆರಿಯಾಪಟ್ಟಣದಷ್ಟು ದೂರ ಹೋಗಿ 50–60 ಸೇರು ಕಳ್ಳತನದಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಬಂದು ಮನೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಾಕುತ್ತಿರುವ ಆ ಪಾಪಿಗಳು,—ಅವರಿಗೆ ಮಾತುಬಂದಿದ್ದರೆ ಯಾವ ಸರ್ಕಾರವೂ ಉಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ! ಪಾಪ, ಅವರು ಯಾರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು! ಪೋಲೀಸಿನವರು ಕಂಡರೆ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ತು ಹೋದರೂ ಅವರನ್ನು ಕೇಳುವವರು ಯಾರು ? ಪೆರಿಯಾಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೆರಡು ಘಂಟೆ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ 300 ಜನ ದವಸ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದವರು ಪೋಲೀಸಿನವರಿಗೆ ಹೆದರಿಕೊಂಡು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲೇ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ನಾನು ಆ ಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವನು ಇವರನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಏನು ವಿಷಯವೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದ್ದರಲ್ಲ, ಪೋಲೀಸಿನವರು ಹನ್ನೊಂದು ಜನರನ್ನು ಪೋಲಿಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಹಾಕಿ ಅವರ ರಾಗಿ ದವಸವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಕಡೆ ಇಂಥಾ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲೇನಾದರೂ ನಡೆದಿದ್ದರೆ ಅಠಾರಾ ಕಛೇರಿಗೆ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು ಏನು ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಆ ಬೇಸತ್ತ ಬಡ ಜನರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ ! ಹಾಗೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕುರಷ್ಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತರಲು ಆ ಬಡ ಜನರಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿತೆಂದು ತಾವು ಕೇಳಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮನೆ, ಮಠಗಳನ್ನು ಮಾರಿ ತಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಬಸ್ಸಿನವರೂ ಸಹ ಕಾಳಸಂತೆಯ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. 4–5 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದರೆ ಅವರೇ ಸ್ಪೆಷರ್-ಟ್ರಿಪ್ ಹೊಡೆದು ಚಾಮರಾಜನಗರದಕಡೆಯಿಂದ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಈ ಕಾಳಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಸರಬರಾಯಿಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಒಂದೂವರೆಸೇರಿನಂತೆ ರಾಗಿ —ಜೋಳ ದೊರೆಯುತ್ತದಂತೆ. ಆ ಜನರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ— "ಸ್ವಾಮಿ ದುಡ್ಡನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ತರುತ್ತೇವೆ; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳು ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಅನೇಕರು ತಮ್ಮ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವಂಥ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು, ಸಹ ಕೇವಲ ಐದುನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೇ ಮಾರಿ ತಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಸತ್ಯಾಂಶವನ್ನು ತಿಳಿಯಲೇಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ ತಾವು ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ನೇಮಕಮಾಡಿ, ನೋಡಿ.

I will give evidence. Does not my friend think that it is desirable to take poison and die? (Voices - No, no) It is not worthwhile. Therefore, I appeal to the Government to stop all subsidies to-day and we do not want to subsidise any man in the country unless the man is most deserving. If there is such a case, please consult us. You will rise in the estimation of the people, in the estimation of God. This is about distribution policy.

Now, in regard to production policy, we are all men who have come here to see things eye to eye and solve the problem. We have somehow to solve the problem. ಇನ್ನು "ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವ" ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಈ ದಿವಸದವರೆಗೂ ಈ "ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯುವ" ಯೋಜನೆಯ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ! ಲಕ್ಷಾಂತರ ಮತ್ತು ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖರ್ಚನ್ನೇನೋ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸದ ವರೆಗೂ ಆ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವ ಹಳ್ಳಿಗಳು ಆ ಕನಿಷ್ಠ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೇ ಉಳಿದಿವೆ. "ಅವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿದೆ" ಎಂದು ಕೇಳತಕ್ಕವರೇ ಇಲ್ಲ. As a matter of fact, the present Ministry is anxious to see that things are brought to order. There should be proper approach. You are all agreed that there is something wrong somewhere. Where it is wrong, it is there we have got to use our intelligence and capacities. Somewhere we are wrong. ಆದರೆ ನೀವು ರಚನಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯಗಳು ಮಾಡು

ತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಲ್ಲ ಮತ್ತು ನಾನು ಆ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತಾವು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರ ತಕ್ಕ ರಚನಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯಗಳ ಪ್ರಯೋಗ, ವಿಧಾನ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಮಾಡದೆ ಇರುವುದೇ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ತೊಂದರೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣ. To remove indebtedness of the agriculturists is the fringe of the problem. ಇದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಏನು ತಪ್ಪು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆಯೆಂದರೆ—ತಾವು ಔಷಧಿಯನ್ನೇನೋ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ ; ಆದರೆ ರೋಗದ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾತ್ರ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ, ಎಂಬುದು ತಾವು ರೋಗದ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಏನು ಖಾಯಿಲೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಔಷಧಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಆಗ ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಭಾಗಗಳನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪುತ್ತೇವೆ—ಅವು ಸರಿಯೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಯಾವನು ಬೆಳೆಯಬೇಕೋ—ಅವನೇ ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಇತರೇಯವರಿಗೆ ನೀವು ಪಲ್ಲಾ ಒಂದಕ್ಕೆ 20 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ 50 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಅವರು ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರು ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರು ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದರಿಂದಾಗುವ ಪ್ರಯೋಜನವೆಷ್ಟು ? ಆದಕಾರಣ ಕನಬುದಾರನಲ್ಲದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ನೀವು ಎಷ್ಟೇ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಟ್ಟರೂ ಅದರಿಂದ ಸಾರ್ಥಕವಾಗಲಾರದು. ಆದರೆ ರೈತನಿಗಿರುವ ದುರ್ಬಲತೆಯೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಮಾತೆತ್ತಿದರೆ "ನಾವು ಗೊಬ್ಬರ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಗುಳ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ" ಎಂದು ಇತ್ಯಾದಿ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಅಷ್ಟಾದರೆ ಈ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂಬ ಯೋಜನೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಮುಂದುವರಿದೀತು ? I am in clash with such of those people who are not agriculturists.

ನೀವು ನಬ್‌ಸಿಡೈಸ್ ಮಾಡುವ ನೀತಿಯೇ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ನೀವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ "ರೈತನ ಮಿಷನೆರಿ" ಎಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಮೊದಲು ಕಂಡುಹಿಡಿದು, ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ನಂತರ ಆ ಯಂತ್ರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಪೆಟ್ರೋಲನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ, ಆಗ ಅದು ತಾನೇತಾನಾಗಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟು ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು. ಆಗ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಆವಶ್ಯಕವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆತನೇ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾದ್ದು ದುಡ್ಡು. Even to him do not subsidise because as my friend said, there is likelihood of middle man making use of it. ಅವನಿಗೆ ದುಡ್ಡಿನ ತ್ರಾಣವಿಲ್ಲ. ನೀವು ಆತನಿಗೆ ಗೊಬ್ಬರ ಇತ್ಯಾದಿ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಅರ್ಧ ಬೆಲೆಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದಾಗ್ಯೂ ಆತನಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಏನೋ ನೂರಾರು—ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಚಲಾವಣೆಯ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅದರಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗಬಹುದು ; ಅಷ್ಟೆ, ಬಡವನಿಗಂತೂ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಅಷ್ಟರಿದ್ರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. That is the primary consideration. If anybody is under the impression that the ryot is better off economically it is a wrong and incorrect impression. The ryot is as poor and indebted as ever. To remove the indebtedness of the ryot is the fringe of the problem. ಒಂದು ಭಾವಿ ತೆಗೆಸಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ 4,000 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಕಮ್ಮಿ ಆಗಲಾರದು. ಆದರೆ ನೀವು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಡುವುದೆಷ್ಟು, ಕೇವಲ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಅಥವ 500 ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಇನ್ನು 3,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಹಾಕಿ ಭಾವಿ ತೆಗೆಸುವ ಚೈತನ್ಯವಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಆತನು ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ 500 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಏಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ? ಬಹುಶಃ ಈ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಅರ್ಜಿ ಬರೆದವರು ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಹಣ ಮಂಜೂರಾಗುವತನಕ ಮಧ್ಯೆ ಇರತಕ್ಕವರು ಹಂಚಿಕೊಂಡು ತಿನ್ನಲು ಅವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿರಬಹುದು. ಬೇಸಾಯಗಾರನಿಗೇನೂ ಇದರಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವೇನೋ ಒಳ್ಳೆಯದೇ. ತಾವು ಕೊಡುವುದನ್ನು 'ಸಾಲ' ಎಂದು ಕೊಡಿ. ಕೊಡುವುದನ್ನು ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಆಗುವಷ್ಟನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕು. Capital at the time when he requires, to the extent he requires and at reasonable rates of interest. Even there I do not say "Give it free". As a matter of fact you are giving money for wells. To a very great extent it is not being made use of properly.

Mr. SPEAKER.—What more time does the Honourable Member require ?

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I will finish very shortly. All our idealogies, all our aspirations are very good ; but the approach is not correct.....

*ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯನವರು (ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆ—ನಿಮ್ಹಾ ಪಂಗಡ).—ಶ್ರೀಮದ್ ಮಹಾರಾಜರವರು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯಗಳು ಅಡಗಿವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕವರು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲ ಅನೇಕರಿಗಿರುವಂತಿದೆ. ದಯೆಯಿಟ್ಟು ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಇದನ್ನು ನಾಳೆಗೂ ಮುಂದುವರಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈಗಾಗಲೆ ಬಹಳ ವೇಳೆಯಾಗಿದೆ. ಉತ್ತರ ಕೊಡತಕ್ಕವರಿಗೂ ಸಹ ವೇಳೆ ಇಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಆದರೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಈ ದಿವಸಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವೇ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯನವರು.—ಡೀಲಮಿಟೇಷನ್ ಕಾನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯುಯೆನ್ಸಿಗೆ ನಾಳೆ ಮತ್ತು ನಾಡಿದ್ದೂ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಹುದು. ಅದೂ ಕೂಡ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವು ದಯೆಯಿಟ್ಟು ಇದನ್ನು ನಾಳೆಗೂ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು.—ಈಗ ತಾವು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಪ್ರಕಾರ, ಆಹಾರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾವು 1950ರ ಅಂತ್ಯದೊಳಗೆ ಸ್ವಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಲು ಖಂಡಿತ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಈಗಾಗಲೇ 40—50 ದಿವಸಗಳಿಗೆ ಆಗುವಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಆಹಾರವಿದೆಯೆಂಬ ಕೂಗು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಆ 50 ದಿವಸಗಳು ಕಳೆದನಂತರ 51ನೆಯ ದಿವಸಕ್ಕೆ ಆಹಾರ ಒದಗಿಸಲು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ? Therefore a very serious situation has arisen.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. What is the good of consulting somebody else for something else? ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಸಲಹೆ ಕೊಡು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಾನು ಏನು ಮಾಡಬಹುದು? ಯಾವ್ಯಾವ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಯಾರು ಪರಿಣತರೋ ಅವರನ್ನ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಪ್ರಾಕ್ಟಿಕಲ್ಲಾಗಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದರೆ ಬಹುಶಃ ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದು ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತೇನೆ. One suggestion that I would like to throw is this: ಇದುವರೆಗೆ ಸಬ್ಸಿಡಿಗಾಗಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ತೆತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಆ ಬಾಬಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಣ ವ್ಯಯ ಮಾಡುವುದನ್ನು ತಡೆಯಬೇಕು. Thereby I do not mean that the Government should be a business concern. I would like that the Government should do banking business. Government must create a Banking concern, which will facilitate and increase the economic machinery. ಯಾವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರೂ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಒದಗಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಹಣ ಬೇಕು, ಹಣವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಕೆಲಸಗಳು ಮುಂದುವರಿದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬಸ್ ಸರ್ವಿಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಹರಾಜು ಹಾಕಿದರೆ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಬಸ್ಸಿನ ಒಂದು ನಟ್ ಹೋದರೆ ಅದಕ್ಕೆ 25 ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಮಾಡಿ ಶೇಕಡ 50ರಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುವಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅನೇಕವೇಳೆ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ರೈಲ್ವೆ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕಜನ ಬಸ್ ಸರ್ವಿಸ್‌ಗಳನ್ನಿಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳುವಾಗ ಹತೋಟಿ ಏಕೆ ಮಾಡಬೇಕು? ನರಿಯಾಗಿ ಹಣ ಕಟ್ಟಿ ಕಾನೂನುಪ್ರಕಾರ ಯಾರುಬೇಕಾದರೂ ಸರ್ವಿಸ್ ನಡೆಸಬಹುದು. ಅದರಿಂದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಬರುತ್ತದೆ. ಆಹಾರದ ಸಬ್ಸಿಡಿ ಸಿಲ್ಲಿಸಿದರೆ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಉಳಿತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ರಚನಾತ್ಮಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಆಗ ಅಸಮಾಧಾನಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವೆಲ್ಲಿದೆ! ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಕುಳಿತು ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಯಾವರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಆರೀತಿ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯರವರ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

(There were some interruptions at this stage from some members regarding extension of time for continuing the debate on His Highness's address.)

Mr. SPEAKER.—I do not think we will be able to extend it.

Janab J. MAHOMED IMAM.—I understand that several of the Ministers will have to reply.

Mr. SPEAKER.—Not all the Ministers. I think, Sri Mariappa and the Chief Minister will reply.

Janab J. MAHOMED IMAM.—I think it will take another two hours. Government may accommodate the House.

Sri K. CHENGALARAYA REDDY.—If it is necessary to continue the debate I think the Hon'ble Speaker may consider the desirability of having the discussion till lunch interval tomorrow. I have no objection.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚನ್ನಬೈರೇಗೌಡರು (ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆ).—ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರು ನಮ್ಮ ಶಾಸನ ವಿಧಾಯಕ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಅವರು ದೇಶದ ಅಭ್ಯುದಯಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಸುಖ ಶಾಂತಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಬೇಕೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಆಶೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರುವಾಗ ಸರ್ಕಾರದವರು, ಆಡಳಿತ ವರ್ಗದವರು ಅದಕ್ಕೆ ಚ್ಯುತಿ ತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗತಾನೆ ಆಹಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನನೋಯುವಂತೆ, ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆಹಾರದ ಹತೋಟಿ ತೆಗೆಯಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅನಾಹುತವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿದ್ದಾಗ ಅವರ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿಯಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹತೋಟಿಯನ್ನು ತೆಗೆದದ್ದರಿಂದ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ದಿವಂಗತರಾದ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಆರ್ಡರನ್ನು ಜಾರಿಮಾಡಿ ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಜನಗಳ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ದರ್ಪವನ್ನು ಬೀರುವುದಕ್ಕೆ ಹತೋಟಿಯನ್ನು ಇಷ್ಟವಾಗಿ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಅದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇಲ್ಲ. ಈಗ 8½ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಹಂಚಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಹು ಶೋಚನೀಯ ವಿಚಾರ. ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಯವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾದರೂ ಪಟ್ಟಣದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹತೋಟಿಯನ್ನಿಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆ ವಿಚಾರವನ್ನು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಸೂಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. 2/3 ಭಾಗ ಪಟ್ಟಣದ ಜನಗಳಿಗಾಗಿ ಇತರ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಸಂಕಟಕ್ಕೆ ಗುರಿಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಕ್ಷಣ ಹತೋಟಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುತ್ತೀರೆಂದು ನಂಬುತ್ತೇನೆ.

ಆಮೇಲೆ ಗ್ರಾಮಾಭ್ಯುದಯ ಎಂಬ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಬಹುಶಃ ಶ್ರೀ ಗುಂಡಪ್ಪ ಗೌಡರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಈಗ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಆ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ನೀತಿಯು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ.

ಈಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಕ್ಲೋಸ್‌ಪೇಟೆಯನ್ನು ರಾಮನಗರವೆಂದೂ, ಬೌರಿಂಗ್ ಪೇಟೆಯನ್ನು ಬಂಗಾರ ಪೇಟೆಯೆಂದೂ ಹೆಸರು ಬದಲಾಯಿಸುವುದು. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತಿರುವುದು. ಗ್ರಾಮಾಭ್ಯುದಯವೆಂಬುದು ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಇದೆ. 1945ರಲ್ಲಿ ಈ ಯೋಜನೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗ ರಸ್ತೆ ಮಾಡುವುದು, ಸೇತುವೆ ನಿರ್ಮಿಸುವುದು, ಗಿಡಗಳನ್ನು ನೆಡುವುದು ಮುಂತಾದ ಕೆಲಸಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದುವು. ಅಲ್ಲಿಂದೀಚೆಗೆ ಆ ತರಹ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಕೆಲಸಗಳೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಹೊಸದಾಗಿ ತಂದಿರುವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವ ಒಂದು ಮೈಲಿಯಲ್ಲೂ ರಸ್ತೆಯಾಗಿಲ್ಲ, ಸೇತುವೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಗಿಡ ನೆಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಬರೀ ನರಸ್ಪತಿ ಪ್ರಸನ್ನವಾಗಿದೆ. ಚುನಾವಣೆ ಕಾಲ ಬಂದಾಗ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಟಿಯ ಮೆಂಬರುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಥೆರ್ಮಾನ್ನರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿದೆಯೇ ವಿನಾ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಯಾವ ಉಪಯೋಗವೂ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದು ನನ್ನ ಅನುಭವ. ಶಾನನ ವಿಧಾಯಕ ಸಭೆಗೆ ಉಪಡುನಾವಣೆ ಬಂದಾಗ ಈ ವಿಚಾರ ಗೊತ್ತಾಯಿತು, ಚುನಾವಣೆಯಾಗುವಾಗ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವವರೇ ಅದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಆದರೂ ನೀವು ಚುನಾಯಿತರಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ (laughter !)

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚನ್ನಬೈರೇಗೌಡರು.—ಅದು ಜನರ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ನಡೆದ ಕೆಲಸ. ಚುನಾವಣೆಗೆ ಸಹಕಾರಿಯೆಂದು ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಯೋಜನೆಗಳು ಬಂದಿವೆಯೇ ಹೊರತು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ನಾನು ನೋಡಿರುವ ಹಾಗೆ ರೂಪಾಯಿಗೆ 12 ಆಣೆ ಕೆಲಸ ಕೂಡ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ವ್ಯಸನದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಟಿಗಳನ್ನು ಬರಿಯ ಚುನಾವಣೆಗಾಗಿಯೇ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲ. ಎರ್ನಾ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೆಯೇ ಆಗಿದೆ.

ಮೊನ್ನೆ ನಾನು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಪ್ರಾಂತ ಪ್ರವಾಸ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರ ಯೋಜನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರಿಗೆ ಏನೇನೋ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿ ಅವರಿಂದ ಈ ಯೋಜನೆಗಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎನ್. ಜೋಯಿಸರು.—ಸುಳ್ಳು ಎಂಬ ಪದ unparliamentary, ಅದನ್ನು ಸದಸ್ಯರು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚನ್ನಬೈರೇಗೌಡರು.—ಹೋಗಲಿ, ನಿಜವಲ್ಲದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಹಣ ವಸೂಲು ಮಾಡಿದ್ದರು.

ಇನ್ನು ಮಲ್ಟಪರ್‌ಪಸ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳೂ ಸಹ ಹೀಗೆಯೇ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟು 15-20 ಕಡೆ ಈ ಸಂಘಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರಬಹುದೋ ಏನೋ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ 12 ಸಂಘಗಳಿವೆ. ಎಲ್ಲವೂ ಈಗ ಮಲಗಿವೆ. ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಆರು ತಿಂಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದವು... .....

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು.—ಈ ಸಂಘಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿಯೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲವಾಯಿತು. ಆರು ತಿಂಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿವೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚನ್ನಬೈರೇಗೌಡರು.—ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರ ಯೋಜನೆಯೆಂದು ಮೂರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪ ಬಂಡವಾಳದಲ್ಲಿ ಇದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ನಾನು ಬೇರೆ ಕಾಣೆ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರು 1910 ಅಥವಾ 1920ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಈಗ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದೇ ಮೂರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಸಾಧ್ಯವೆ! ಇಷ್ಟು ಹಣ ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಮೇಜು ಕುರ್ಚಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೇ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಲ್ಲದೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಸೂಪರ್‌ವೈಜರಿಗೆ 50 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ, ಇದಲ್ಲದೆ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಬೇರೆ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾದರೆ ಏನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು? ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರ್ಥಸಾಧನೆಯ ಉದ್ದೇಶವಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈ ಮೂರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿನ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿನ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಸುಲಭವಾಗಿ ಊಹಿಸಬಹುದು.

ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯುವ ಯೋಜನೆಯ ವಿಚಾರ ನೋಡಿದರೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವೇ ಇಲ್ಲ. ರೈತರ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬುಲ್‌ಡೋಜರುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ರೈತರು ಟ್ರಾಕ್ಟರು ಬೇಕೆಂದು ಅಮಲ್ದಾರರಿಗೆ ಬರೆದುಕೊಂಡರೆ ಅದು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಅದನ್ನವರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡೆದು ಕಳುಹಿಸುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಕಾಲವಾಗಿ ಹೋಗಿರುತ್ತದೆ. ಆಮೇಲೆ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ನನ್ನ ಅನುಭವಕ್ಕೇ ಬಂದಿದೆ. ಇದು ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು.—ಇದು, ಇದು ಎಂದರೆ ಏನು ಸ್ವಾಮಿ! (ನಗು !)

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚನ್ನಬೈರೇಗೌಡರು.—ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿರುವ ಹತೋಟಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಲು ಒಂದು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಮನೋಭಾವ ಬರಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡದೆ ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಬರಿಯ ಮಾತಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಸಾಗರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹಾಸ್ಯವಾಗಿ, ಕೃಷ್ಣರಾಜಸಾಗರದ ನೀರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಗಸ್ತ್ಯರು ಕುಡಿದುಬಿಟ್ಟರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದಿರಲಿ. ಕೋರಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾಧಾರಣವಾದ ಕೆರೆ ಇದೆ. ಅದರಿಂದ ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಸಾಗುವಳಿ ಆಯಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಒಬ್ಬರು ಸಬ್ ಓವರ್ಸಿಯವರು. ಅವರು ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ನೀರನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇಷ್ಟು ಜಮೀನನ್ನೂ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿದರು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಸಾಗರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಮಿತಿ ಇದ್ದರೂ ಹೀಗೇ ಕಾಯಿತು! ಈಗ ಅಲ್ಲಿ ನಷ್ಟಪಟ್ಟವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ

ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ದೇಶದ ಹಣದಿಂದ ಈ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು; ಈ ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಯಾರು ಜವಾಬ್ದಾರರೋ ಅವರಿಂದ ವಸೂಲು ಮಾಡಿ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಚುನಾವಣೆಗಳ ವಿಷಯ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಪ್ರಜಾ ಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೈವಾಡ ದಿಂದ ಮತದಾರರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯತ್ಯಾಸಮಾಡು ವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಬಾರದು. ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ನಡೆದ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಒಬ್ಬ ವರ್ತಕರ ಕಾರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮೂರು ದಿನಗಳು ಚುನಾವಣೆ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿದರು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಮತದಾರರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರ ದೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri G. A. ACHARYA (Bangalore District—General).—Sir, His Highness's speech is before us. He has analysed and correctly depicted the actual financial position of Mysore and has also given note of optimism. As you know, Sir, Mysore has to progress only with further industrialisation. He has said that increased production is necessary and the incomplete capital works must be completed at any cost. The last sentence is 'All these need finance and the question is engaging the attention of my Government'. We are faced with economic crisis and most of us know what exactly the country is facing. There has been so much of investment paralysis in the country that some of my colleagues when they speak, seem to think that Ministers are astrologers or magicians.

Janab J. MAHOMED IMAM.—At least Administrators!

Sri G. A. ACHARYA.—Janab Mahomed Imam was telling us that he is suffering from the disease of pessimism. So I would like to cure him Sir, with a dose of optimism. He was a Minister during the war period. Whenever he talks, as a matter of fact, he accused the present administrators as propagandistic. But I say he was speaking to-day with an eye on tomorrow's newspapers 'how Imamanna's speech may come there'. That is exactly what I would say after listening to his speeches.

(Interruption from Janab Mahomed Imam).

There were hardly any constructive criticisms. Mostly they were destructive criticisms.

Janab J. MAHOMED IMAM.—To say that I am speaking with an eye to newspaper publicity is a reflection on me, Sir.

Sri G. A. ACHARYA.—That is my opinion. I have absolute freedom to say what I feel.

Janab J. MOHAMED IMAM.—That is a reflection against me. I can also retort. Whether it is in good taste is a matter to be decided by the Chair.

Mr. SPEAKER.—It is better if the Hon'ble Member does not impute motives.

Sri G. A. ACHARYA.—I said the speaker is like that.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—The Honourable Member may continue his speech tomorrow.

Fixing time for receipt of notice of amendment to Special Motion re. Delimitation of Constituencies.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು (ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರು).—ನಾಳೆಯ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮದ ಪ್ರಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿರುವ ವಿಶೇಷ ಸೂಚನೆಗೆ ಯಾರಾದರೂ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಳುಹಿಸುವಹಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರು ನಾಳೆ ಹನ್ನೊಂದು ಘಂಟೆಯೊಳಗೆ ಕಳುಹಿಸಬಹುದು.

The House will now adjourn.

(The Assembly adjourned at Six of the Clock to meet again at One of the Clock on Thursday, the 30th August 1950.)

WD 2201—GPB—550—18-9-50.